

Perre Larsson 7090

* 608

En ropande Röst i Sknen;

Till dyrt återlösta Själur, att de wille låta lösa sig från alla djefwulens snaror, hwaruti alla oomvända Menniskor, i synd och säkerhet fångna äro, och besinna icke, den stora fara som är å färde och mycket mindre söka sin räddning derifrån?

Och äfwen

Några warnande råd till de Själur, som känna sin andeliga fångenskap, huru de skola bryta sig igenom alla hinder, fram till Återlösaren, och sedermera förblifwa uti hans trogna efterföljelse, så wida de wilsa hafwa något godt herberge för sina Själur i den oändliga Ewigheten;

samt ändtligen

En hjertelig uppmuntran för de få trogne Jesu wänner, att allwarligen jaga efter målet, på det de må i den stora Härligheten bekomma ewig Salighet.

Uy, något förbättrad upplaga.

W e g i ö 1846.

Tryckt hos Joh. W. Lönnegren.

Exemplaret kostar 8 fl. W.co.

Herren bad i forntiden Profeten Gezeziel att han skulle profetera för de döda benen, att de måtte få lif, som wi se i Gezeziels 37 Cap. från 2 till och med 14 v.

Herren igenom sin stora Nåd beder också nu hwar och en profetera för sig sjelf först och sedan såsom lärð i Gud, underwisa andra allt hwad man kan, att de andeligen döde måtte få lif i Herranom, här i nådatiden, och rätteligen uppvakna till en grundelig hjerte- och sinnes-förnöjsse, och egna syndalishets fullkomliga afdöende och ett nytt, helgat och igenom Jesu Blods och Segers kraft renat Lif, i stället, för hwar och en som will hafwa ett ewigt Lif med Herran i de himmel-ska Tröjdeböningar, der intet besmitteligt inkommer.

Derföre. gå du nu ut lilla Bos och gör sammalebes.

En ropande röst i öfnen till dyrt återlösta Själur.

1.

Swarje själ är återlöst. Åra ware derför Gud! Så att den som nu med alswar flyr till Gud, i Christo Jesu, får nåd och kraft till att aflägga synden, och tillika wandra i Christi efterföljelse, och blir frälst för Jesu förwårswade rättfärdighet skull.

Men ingen enda har någon nytta derutas att Kristus har lidit och dödt för det fallna Menniskoslägtet, så länge man ligger i synda- och säkerhets-sömnnen och icke låter Guds Ande rätteligen uppväcka sig, så att Kristus får upplysa honom till en redelig bättring, och huru han skall komma till en lefwande tro och förening med honom som är wägen, sanningen och Lifwet. Wår! Hwarje menniskosjäl, som intet will stanna för Guds Ande, utan rusar fram i sitt syndalopp, i sitt andeliga döda tillstånd, den hafwer hwarken lott eller del i det stora Återlösningssverket, utan ligger i det stället under djefwulens wälde och tyranni, så länge han gör synd med uppsåt i mer eller mindre grad, hemli-

gen eller uppenbarligen, med hjerta eller gerning. Den der gör synd, han är af djefwulen, står det i 1 Joh. 3: 8. Här står intet omtalt många synder, utan endast synd. Således är en synd eller lusta, emot hwilket Bud som helst, som du icke will släppa, nog för djefwulen att draga dig till det gräseligt bottenlösa pinorummet.

2. Kära mennisko-själ! stadna i din syndayra, innan wägen tager alldeles slut, och du har hunnit fram till ditt försträckliga och osaliga mål. O Menniska, o syndarel! besinna att du har en odödelig själ, tänk och behjerta bara hwad gräselig fara du är uti, så länge du är i ett oomvändt och opånyttfödt tillstånd. Du skyndar med hwarje dag allt närmare och närmare fördömmelsen; ja, märk ännu mer, med hwarje stund, timme och minut du öfwerleswer i din syndasäkerhet; ja, hwart klockslag och andedrag så rusar du till den sjon som brinner med eld och swafwel. Om du döer i denna dag, i denna stund, ja, förr eller sednare i ditt andeliga döda tillstånd, så har du intet annat att wänta dig, än de ewigt brinnande swafwellågorna, der din nu döda sotswande samswetzmatt då först waknar, för att aldrig, aldrig tyssna eller dödas mer, utan anklagar, fördömer, plågar och marterar dig i den eld som aldrig släckes, och uti det qwalet som aldrig slutas; utan der får du wara i de oerhörliga plågorna, ibland djeflar och fördömda i alla ewigheters millioner ewighet.

3. Kära Själ! gör en skyndsam, allwarlig och rebelig bättring och fly med allwar till Jesum och bed honom innerligen, att han, igenom sin oändeliga kärlek, grundeligen uppväcker dig utur synda- och säkerhets-sömnens, så att ditt samwete blir rätt waknet, och du får känna, se och förnimma din andeliga stora själasfara; ty utom att du får känna din försträckliga själanöd, så kan du icke söka någon hjälp eller räddning hos Jesum, på det rätta sättet. Uck, så bed då nu, nu medan bönen är till hörandes; innan morgonen kan det wara försent, och du är förlofad för hela den oändeliga ewigheten; ty om du skall få en frälsst själ och komma till himmelen när du döer, så skall du hafwa en lefwande tro, och wara rätt förenad med Jesum nu i nådattiden: och det kan icke ske på annat sätt, utan du stannar i ditt syndalopp och upphör med ditt sikande och fäktande efter de förgängeliga tinggen, och i det stället tager noga wara på Den Helige Andas rörelse uti ditt hjerta, då han med den förekommande nåden besöker dig; det är: så fort du känner det minsta drag, rörelse eller tanke, att det står icke rätt till med din själ. Om du nu skulle dö, så går det dig aldrig wäl i ewigheten. Ja, tag ock för afgjort, att det går dig aldrig, aldrig wäl, utan du blifwer född på nytt; derföre på hwad rum och ställe du då är, så bed Gud allwarligen, att han uppväcker dig rätteligen och upplyser, leder, fly-

rer och förer dig ifrån mörkret till ljuset; ty det är intet nog med att du vaknar och försträcker bara ett ögonblick, en stund eller dag för helfwetet, utan du skall alltid vara rädd för att på minsta sätt göra någon synd, ty synden förer till helfwetet: derföre om du ber Gud, och låter Gud uppväcka dig rätteligen, så får du se och erfara, att det är synd allt, allt det du gjort har i ditt oomvända tillstånd; så att du skall bäfwa och försträcka dig för dina synder skull, och hjertat ropa ad och we öfwer dig, att du så syndat hafwer. *Ad!* när jag min misgerning swår med ångest estertänker, mitt hjerta då en börda får, som det fast trycker och fränker: ja, ja när du får känna samwetets anlagande och fördömande, då får du försvara, att du har alla Budord brutit och Guds Andas Råd förskjutit, och varit en omärdig och oböfärdig Natwardsgäst, och trampat Jesu Heliga Lelamen och Blod under fötterna, uti det att du har gått dit utan ånger öfwer, och affky för synden; och således utan kärlek till Jesum. Men i det skället har din häg, lust och åstundan gått ut på jord, werld, synd och slärd, högfärd och galenskap, stratt, skämt, gäck, spel, dans, hordom, fräferi, dryckenskap och m. s. d. om icke i utbrottet uti allt, så får du se då du är rätt väckt, att det har varit ett begär och en lust i hjertat till all slags synd; och då får du se att begäret och utbrottet är för Gud lika, och en råvande synd är en lusta som du har lefwat eller lefwer

uti med behag, är nog för att uteslänga dig ifrån Gud, Himmel och Salighet, och störta dig i helfwetet.

4. Och derföre finner du nu, att det är den aldrefförsta angelägenhet, att fatta ett allwarligt bättringsbeslut; att det heter då så här med dig: "Kosta hwad det kosta will, bara jag bli frälst och salig; gå med allt annat huru det gå will, bara jag slipper att komma till helfwetet; Jag känner huru fasetligt det är ångest bara nu är i mitt uppväcka samwete; Hwad skulle det då blifwa om jag för mina synder komme i de försträkliga och ewigt brinnande swafwellågor, och der utan ända känna mitt samwetsqual, och der med tusende sinom tusende ad och we, som med all odräglighet skall utan ända ske, förbanna mig för hwarje nådedag, timme och stund, som jag har öfwerlewat och intet gjort en allwarlig bättring på. Derföre fräls och rädda mig nu, Herre Jesu, meban hjelp är till sinnandes. Bruka hwad mebel du finner, bara winn mig och hjelp mig ut ifrån synden, som förer mig till fördömmelsen. Herre Jesu, omvänd mig rätteligen och tag mig ifrån den falska wägen och led mig på den rätta, som du sjelf har gått före och banat för mig: Ja, du som är wägen, sanningen och Lifwet, hjelp mig att jag rätteligen älskar, ärar, lyder och tjänar dig i alla mina lifsdagar. *Ad!* att lät mig icke få ro eller frid, eller kunna berga

"mig i någon vrå eller ställe, natt eller dag,
 "Herre Jesu! förrän jag kommer i en lefwande
 "förening med dig, och sedan blifwer med dig i
 "din trogna efterföljelse. Jag will hjertans ger-
 "na igenom din hjälp, Herre Jesu! försaka allt,
 "bara jag blir frälst och salig. Alla werldenes
 "sällskaper, större och mindre, will jag öfwer-
 "gifwa; ty der höres bara djefwulens loffsänger
 "med bore- och supervisor, stratt, skämt, sqwaller,
 "ogudaktigt tal, olysthet, högfärd, ja, och på
 "sina ställen spel, dans och galenskaper: (allt så-
 "dant åstadkommer djefwulen) som drager till det
 "försträckeliga helswetet. Ja, allt detta och allt
 "hwad ondt synes och höres, will jag fly och öf-
 "wergifwa. Om werld eller släktingar blifwa
 "så arga på mig, att de wilja döda mig för det
 "jag will älska Jesum, och intet annat, så lå
 "de det göra, om Gud så tillåter." Ja, den
 "själen som Guds Ande får rätt upplysa, hon
 "upppoffrar lif, gods och allt det hon äger och
 "har, till Jesu ära, och will aldrig wika ifrån
 "hans Lag och Rätter m. m.

5. Så äro de, som tränga sig igenom bät-
 "tringens tränga port. Ja, ja de äro rätt så,
 "som bryta sig igenom alla hinder, och gå fram
 "till Jesum med hela sitt hjertas åliggande, och
 "af alla kropps- och själskraster upppoffra sig åt
 "Jesum, och följa honom efter på den smala lif-
 "sens wäg med detta oryggeliga beslut: "Kosta
 "hwad det kosta will, endast Guds Ande kan få

"räda med mig, att jag måtte blifwa en trogen
 "Jesu efterföljare i tiden, så får jag och blifwa
 "med honom i ewigheten, elseft icke: gå huru
 "det gå will, och huru Gud behagar med allt
 "ting annat, endast jag blir frälst till min fat-
 "tiga och arma själ och i en salig förening med
 "Gud och Frälsaren i den oändeliga Ewigheten."
 "Ja, Jesus säger sjelf i Matth. 7: 14. att den
 "porten är träng, och den wägen är smal, som
 "drager till Lifwet; och så äro de som finna ho-
 "nom. Den som intet försakar allt hwad synd
 "och werld är och heter, och söker med allwarlig
 "bön på bön, och rop på rop till Herran Jesum,
 "att han för sin kärleksböd skull uppväcker, upp-
 "lyser, omwänder och pånyttföder honom, och se-
 "dan leder, styrer och förer honom beständigt i
 "det nya lifwet; den säger jag, som intet ropar
 "till Gud natt och dag uti den rätta salighets-
 "ordningen, och tillika winlägger sig om att det
 "måste ske: den som det icke gör, sinner aldrig,
 "aldrig den smala Lifsens wäg, som upp till him-
 "la bär.

Men den som Herran med allt allwar söker,
 "den sinner honom, och kommer allt mer och mer
 "i en lefwande förening med honom, och om han
 "håller fort, så blir den själen ewigt lycksalig.

Den allwetande Jesus säger sjelf, att de
 "äro så som förakta jorden och det jordiska, samt
 "längta och trängta efter Jesum och det himmel-
 "ska med outsläckeligt himmels sökande begär. När

de äro så jä, blott en var och en dar, mest ensam, men deremot flera hepar, som gå på den breda vägen till hellsöret; så kan man ryfa, hiena, häwa och daira för det försträckeliga som swåmmar på jordena hwarmed de onde andarne förblinda menniskorna, att de så flocketals rusa sina ewiga qual och plågor till mötes. Gud och hwarje själ, som Guds Ande fått upplyst, ser nog att det så bedröfligt är; ty hwart man tager vägen i werlden, så ligger djefwulens gerningar i öppen dager. För kroppen är man sykkelsatt beständigt, men själen förglömmes; det jordiska söker man, och himlen föraktas; synden älskas, men Gud hatas; och i sitt oförändrade och oomvända tillstånd wandrar man fiende till Christi kors, och trampar Jesu blod och hela förfonings-nåden under fötterna, så länge man icke utbeder sig kraft utaf Jesu till att döda synden och rena sig dageligen ifrån alla, alla synder i Jesu blod.

Ja, den ewiga sanningens mun Jesus, hafwer ingenting sagt i owisshet, utan hans ord är en ewig sanning och står fast i alla ewigheters ewighet: och på domsens dag och i alla ewighet skolen i så se, att i hafwen låtit djefwulden sáfeligen bedraga eder, allesamman i, som tron, tänken och kanske sägen, att Gud intet kan fördöma så många: Han är nådig sägen i, och Jesus har lidit och dödt för alla syndare, ingen undantagen: Ja det har han, det är sant;

och dertföre ware Gud och Lammens Härligast ära, pris och tack, kraft, starkhet och makt ifrån ewighet till ewighet!

Men gif akt och hör, o menniska! att alla de som intet wiija göra en allwärtig bättring, och igenom Jesu kraft aflägga alla synder, och igenom kärleken till Gud wandra i Jesu fotspår och trogna estersföljelse med förfälske af sig sjelf och werlden, och i kärleken till Jesum tilltaga dag ifrån dag. Hwarje menniska säger jag, som intet låter Guds nåd så omkapa sig till hjerta, själ och sinne, hafwer hwarken lott eller del i wår Herras Jesu Christi lidandes och döds förwäntswade Nåd och rättfärdighet för oss syndare, utan deras dom blifwoer försträckligare, och deras ewighet odrägligare, efter sem Jesus har warit så stor i kärlek och nåd, att han är kommen i werlden till att frälssa alla som han får råda med. Men alla, alla dem, som han intet kan så frälssa ifrån syndens mörker och förfätta i sitt himmelska ljus, deras fördömmelse bliwör ju med all rätt, och de äro, som sådana, både i tid och ewighet under djefwulens försträckliga wälde och tyranni fånglade; ty den som syndena med uppåt gör, i mer eller mindre grad, han är syndens träl; eller rättare sagt, satans träl. Läs Bibelen o menniska! och bed innerligen om Andans ljus och lif i ordet, att se på hwad fått, och i hwad

ordning Guds Nåd utdelas och bekommes. Åh! sök den på det rätta sättet, så framt du vill hafwa din själ bergad, annars blifwer du ewigt förtappad.

6. Men i föregifwen och inbillen eder med det, att i ären syndare och lika Publikanen, och icke lika den stenhelige Läsaren, skrymtaren och phariseen, som är der eller der, och går bara och fördömer andra, som intet äro sådana; sådana underliga fantasier och narvar för allt folk, som han eller hon är. Å! tänken och sägen i: "Skulle intet flera bli saliga än sådana, som gå i enslighet och för sig sjelfwa, grubbla och förja öfwer sina synder, och intet kunna wara i lag med folk, utan gå lifsom de wore både dösta och dumba, och när man kommer till dem och hafwer något att uträtta eller tala med dem, så komma de snart med sina inwändningar, och föreställa huru försträckeligt helfwetet är; och att alla de komma dit, som intet wana upp ur syndasömmen och göra en redelig bättring, föregifwa de; och lesa så affskildt som de göra, o. m. s. Å! det kan wäl intet wara timmeligt" sägen i oomwände i edor blindhet: "att endast sådana skulle blifwa saliga; då skulle det intet blifwa många saliga." Nej, war säker på, att det icke lærer bli många; ty det ser intet så ut bland våra tidens, igenom synden af satan sjelf försöffade menniskor: ja,

tag för afgjort, och lit på det; att du skall få se, när ditt samwete waknar, att det har icke kunnat eller kan blifwa flere salige, än blott de, som lika Publikanen i detta, att de ångra, begråta, afbedja och affstå med alla synder, och fatta detta allwarliga bättringsbeslut, till att älska, ära, lyda och tjena Jesum i helighet och rättfärdighet i alla sina lifsdagar, ty utom detta så kan man icke blifwa rättfärdigad eller få sina synders förlåtelse, likt Publikanen; utan alla de äro Phariseer, som intet ligga wid Jesu försöningskors med denna kännedomen i sitt hjerta, själ och sinne, att de äro förtappade och fördömda syndare af sig sjelfwa; och att det är synd allt hwad de gjordt hafwa, af hwad namn det wara eller heta må, i tankar, ord, begär eller gerning, som ifrån det förderwade hjertat och naturen har kommit eller kommer: allt är synd och förer till fördömbelsen, om intet Jesus hjälper, räddar och frälsar af idel nåde för sin oändeliga kärleks lidande och blods skull, som af idel kärlek för oss flutit är, och utplånar alla synder för dem, som deruti söka nåd, hjelp och kraft dertill, och tillika känna, att de hafwa intet sjelfwa, utan bara skyggelse, men hos Jesum begära och sinna nytt lif och anda till att wandra och lesa efter Guds behag och blifwa allt mer och mer införlifwade i Gud och Frälsaren. Den som icke så känner sitt förderf, och söker Jesum medan tid är, han blir fördömd

med alla Phariseer till helsvetets ewiga plågor och qwal.

7. Jag ropar eder an alle j, hwad stånd de wata må, som sofwen i eder syndasömn, och drömmen om himmel och salighet; waknen upp innan helsvetets lågor wäcka eder; waknen upp nu rätteligen, så warder Christus eder upplysande; ty i helswetet blir det försen; der skolen i wakna och ewigt förbanna eder, för hwarje timme och minut som j hafwen öfwerleswat i nådatiden, och icke sökt nåd på, och gjort en rebelig bättring. Öfersere bättra dig nu o menniska, medan nåd och hjelp är till sinnandes.

8. Jag ropar till eder, j drinkare och frofare, j högfärdige prälare, j lättfärdige och horaktige, j spelare och dansare, j squallrare och kugare, j skämtare och gyllare, j baktalare och äresskändare, i Guds buds öfwerträdare och föraktare, i döpsesförbundsbrytare och menedare, ty j hafwen swurit Gud en trohets-ed i edor döpselse, och den hållen j icke. I Guds ords och Namns misbrukare och Evangelii nådes försmädare och stynpare, som tron att j skolen blifwa salige utom en rätt sinnes- och lefwerneförändring och hat till alla synder, och kärlek till Jesum.

9. Jag ropar också till eder j swärjare, j bedragare och försnillare, j tjuwar och öfsware, j girige och bukförjare, j jordagods-

älskare och ängudadnyfarkare, j iabbais-ohelgare och wannwärdare, j egutaktige kyrkogångare, som äro Guds ords hörare och icke görare, j ewärdige och obotsfärdige Mattwardegäster och kommunikanter, som wåga eder att gäfas med en helig, rättfärdig och allwetande Gud, och rufen till Jesu heliga Mattward midt uti eder synda-yrta och säkerhetsömn, utan syndaånger och hat till alla synder, och tillika ett allwarligt och rebeligt fattat bättringsb. slut, med hungrande och törstande hjerte-begär efter Jesum och hans rättfärdighet; träden j till Jesu heliga bord utom detta, så äten och dricken j döden i skället för lifwet; förbannelsen i skället för wälsignelsen. I tron och besinnen ändå icke rätteligen, att någon fara är å färde; förny djewulen inföswer eder med ett falskt hopp och död tro. Men så länge j älsken någon enda af dessa nu uppräknade synder, eller någon annan syndalust med nöje och behag; så länge j lefwen i någon enda uppfärlig synd, hwad namn hon hafwa må, så sofwen j lifsom på ett giller eller strek öfwer den bräddjupa sjön som brinner af eld och swawel: och när Gud affskär lefnadsstråden, så stupen j uti helswetet och aldrig hinnan j i himmelens strand uti den ewigt brinnande sjön, ty der skall wara ewig gråt och tandagnisplan. Så betyrrar och säger den ewiga sanningen sjelf i Marc. 9: 44, och i Uppenb. 3. 21: 8. Ho är då den som wågar trotsa deremot, och den det gör, och deri framhårdar,

får och se, att han blir ewigt nedstött till de nu omtalade helswetes plågor. Ef. 66: 24.

Åh, kära människa! besinna, att du har en odödelig själ. Gör för all del i werlden, och laga så, att du får den bergad i ewigheten; ty när ditt samwete wäknar, skall det börja att så tala: "ack we mig! jag har förflösat mitt ewiga wäl." Ja, ja, i sotswande samweten, hwarföre sotswen i uti syndens dwala, och liggen så säkre uti eder själafjende djefwulens samn? ack! besin- nen eder gräseliga fara, och wäknen rätteligen upp i Jesu namn och för Jesu skull!

10. Jag ropar till eder i Prester och Lärare! i som skolen föreläsa andra både i Lära och Leswerne: i som intet hafwen gått i den Helige Andas Skola, att blifwa lärde och upplyste till att känna alla synder med smärta, ånger och qual, som i wäckelsen nödwändigt skall kännas; här, eller i helswetet, säger vår store Lärofader Luther, om icke Guds Ande fått rätt wisa eder stora andeliga nöd, och i hafwen kändt eder, som förtappade och helswetes för- bömelse wärda, och som sådana skyndat eder till Jesum, och bekänt för honom uppriktigt hela edert förriga wäsende och hjerte-förderf, samt i och med detsamma hjerteligen bebit honom, att han för sin oändeliga kärlek och försönings lidande och dödd skull, wille taga eder till nåde, och meddela eder sitt Ljus, Lif och Ande, till att wandra i Jesu fotspår och troгна efterföljel-

se, och ingått ett nytt förbund med honom, som är wägen, sanningen och Lifwet, till att uppoffra sig med kropp och själ och allt det man äger, till Jesu tjenst och till hans ära, och i lif och dödd, i lära och leswerne, uti Andans kraftens bewisning bekräfta Jesu rena försakelse-lära oförfalskad; och således ett rätt utgående ifrån sig sjelf, jord, werld och allt som gifwer den minsta anledning till synd i mer eller mindre mån, fast werlden kallar det ofsyldiga nöjen: ty Jesus säger ju bestämt, att den som skall wara hans efterföljare, han skall taga sitt kors på sig hwar dag och troget följa honom: och widare säger han: den som intet försäkar allt, allt det han äger, han kan icke wara min Lärjunge; och det är wißt, att den som intet är Jesu Lärjunge, han lär af djefwulen, och är således olärd i alla andeliga saker: och om han gått igenom än så många Akademier, så går han ändå till helswetet i dödsens stund, och drager alla åhörare efter sig, hwilka hafwa rättat sig efter hans stympade predikningar. Så hafwen i andeligen sotswande Prester predikat och insöft syndare hårdare i säkerhetens sömn, och liksom waggadt dem i sömn, med det att i hafwen förkun- nat Jesu Evangelium, försäkrat och utdelat syndernas förlåtelse utom en grundelig synda-ånger och redelig bättring, samt hat till alla synder och en innerlig kärlek till Jesum och hans troгна och redeliga efterföljelse; eller ock om i hafwen

predikat en half bättring, men förbigått eller förteगत det wigtigaste af försakelsen och Jesu efterföljelse eller något enda språk i Biblen, som i hafwen tyckt har gått förlängt, och förklarar det på något annat sätt, än Jesu egna mening är, och dermed bedragit, och bedrager både eder sjelfwa och andra till ewig fördömmelse. **Uck**, ad de beslaganswärda ähörare, som rätta sig efter de förteliga och jordiskt sinnade Lärare, och icke bedja Gud med allwar om upplysning, lif och anda i hans heliga ord, och söka redeliga Lärare hwarest de sinnas, fastän de äro ganfka så, som förklara sanningens ord med lif, anda och kraft.

Uck bestannen, både Lärare och Ähörare, eder gruffliga själasara, om j icke gören en allwarlig och redelig bättring, och söken Jesum, så att j mågen komma i en lefwande tro och förening med honom, och så förblifwa med honom beständigt, alltid och allestädes i lif och bdd. Tänk om j det icke gören, huru förfärligt och försträckeligt helfwetets qwal skall blifwa för eder, då j skolen förbanna eder sjelfwa och hwarandra för en förslöfad nådatid; ty då skall Läraren stria och ropa we och förbannelse öfwer sig, för det han låtit djefwulen inföswa sig med falsk tro och hopp om himmel och salighet, till des han waknade med honom i helfwetet. Och icke nog för sin del, att han ser sig så försträckligen bedragen, utan tillika alla sina ähörare, hwilka han

ser omkring sig, som hafwa dödt med oångrade synder, hwilket de fleste hafwa gjordt och ännu göra, som han är orsaken till, i det han icke ställt dem synderna under ägonen, medan både han och de lefde här i tiden, hwilkas blod Gud skall kräfswa utur hans hand, med ewiga helfwetets plågor, och förbannelsens strömmar, som de fördömda ähörare skola öfwerösa sina Lärare, hwilka icke i nådatiden warnat dem för alla synders gruffliga qwal och pina i ewighet, eller predikat för dem en rätt bättring emedan bättringstiden warade, utan lärde endast för lekamlig lön, och wore således själamördare i stället för själsförjare. Sådana ord skola de tala i helfwetet, säger Wisheten: Wi hafwe felat om rätta wägen, och Rättwisones Ljus hafwer icke lyst öf, och förståndens Sol är öf icke uppgången. **Wish. B. 5: 6.** Dersöre j Predikanter och Lärare! beder allwarligen, och låten Guds Rude upplysa eder om den rätta wägen och salighetsordningen nu, nu medan det heter i dag, på det j mätten råbba både edra egna och edra ähöwares själar ifrån helfwetet; och tränga eder igenom alla hinder, som mdta eder på den smala wäg här, som upp till himla bär, och gifwen eder ingen ro natt eller dag, utan löpen i den Kamp, som eder förelagd är, jagande efter målet, som förrethålles öfwanefter, till des j hinnen till de ewige fridsboningar i himmelen, och der utan ända i ewighet sjunga Halleluja.

11. Jag warnar eder alla dyrt återlösta själar, att i icke lyden djefwulens röst, ty underfundom predikar han uti människans hjerta, och förklarar Bibelordet förwändt att dermed ewigt bedraga människorna. Detta förfräckliga asgrunds-willdjuret ingifwer ock människorna, att Gud är nådig och barmhertig, men att Gud är likaså allwetande och rättfärdig samt fördömer alla o-omvända och opånyttfödda människor, som dö i sina synder till helswetes ewiga plågor och qwal; det tiger djefwulen med och will gömma till des han får dem till sig i helswetet. Eller ock säger denne bedragaren, att dessa Guds straff öfwer synden hörer dem till, som lesna wärre än du o. s. w. Djefwulen täl ock att du gör en liten bättring, och lemnar hans grofwaste gerningar, såsom dråp, stöld, hor, swordom, alla spel och dans och mera sådant, han tillstodjer dig så lära ordet, gå till kyrkan och nattwarden, och äfwen på ditt fatt giffwa den fattige m. m., han täl till och med, att du är starkt wörd utaf ordet, för att så mycket lättare kunna bedraga dig ock deraf göra en slutfats, att det står wäl till med dig. Annu mer: han täl ock att du kommer nära intill och kulltar på himmelens portar, hwarom Jesus talar i Luc. 13: 25. Med ett ord, djefwulen predikar allt hwad som står i Bibelen, undantagande en sådan wäckelse, bättring, tro och försakelse, som Moses och Profeterna, Jesus och hans Apostlar predikade, det

will och gör han till lögn, fantasi och tokeri. Å, säger djefwulen: Gud är nådig, les så wäckert som du möjeligt kan komma ut med; Gud wet nog att du är en swag människa, och Jesus har lidit och dödt för dina synder, han will ingen syndares död, han är så tålig: intet kan det wara hans wilje, att du så skall försaka werlden och dig sjelf, du måste ju bruka jorden och det goda i werlden är, så länge du är här: Ingen människa kan stöta detta med ett ifrån jorden så lofat och ledigt hjerta, som den eller den tokiga och besynnerliga boken eller Predikanten säger och lärer: laga så, att du endast intet wet något särdeles ondt med dig: Intet bryr Gud sig om huru du är klädd, antingen i mera lysande kläder, eller i allwarsammare och ringare; utan du skall wara lik med annat folk i werlden; grann, snygg och nått, så att människor tycka om dig. Sådant säger och inbillar djefwulen dig; och så länge du tror hans lögn och leswer derefter, så ligger och leswer djefwulen i ditt hjerta. Widare lärer djefwulen: det och det är ett ofsyldigt nöje: intet är det sstrifstens mening, att det och det är synd, som en och annan underlig människa förklarar det; skall du blifwa sådan som den lärer och säger, då blifwer du helt och hållet en wurm; det wore en förfräcklig ängslig lesnad. Intet will Gud, som är så god, och ifrån hwilken allt godt kommer, frändömma och förbjuda sina barn all den

glädje och förnöjelse, som de utaf hans gifswor i ett offhyldigt och muntert sällskap kunna åtnjuta: och så widare.

Känner du igen dessa djefwulens predikningar och hans bakvända och wridna sätt till att förklara Bibelen? Ja, hwilken lötslig menniska tror icke detta? En sådan bättring kunna våra werldskära menniskor och våra dagars halfskristne komma ut med. Gud beware of för sådane predikningar, som komma ifrån de andeligen döde Lärare! Intet kan en sådan förklara Bibelen, som icke är rätteligen uppväckt utur syndasömmen, och har fått den Helige Andas smörjelse och sinne: Gud beware of ifrån desse sawallrare, som Guds Ande genom Paulum i Tit 1: 10, och i Timoth. 1: 6. kallar dem; Gud beware alla, som af allo hjerta söka bewarelse, så att de icke blifwa bedragne utaf de röster och predikningar, som djefwulen i helswetet ihoppunnit och uppfliger på jorden att dermed bedraga hela werlden; emedan denne gamle bedragaren wet, att han icke lång tid hafwer. Upp. B. 12: 9, 12. Gud beware of ifrån denne förskapade Predikanten och alla hans Apostlar, som jag nu förut nämnt! Han narrar själar upp till himlaporten, der de bulsta på och ropa: Serre, Serre! låt upp, låt upp; men efter de icke hafwa begynt i den rätta ordning, eller wandrat troget i Christi efterföljelse, så få de detta swar:

Går bort ifrån mig i ogerningsmän, jag kan aldrig känna eder för mina, ty i hafwen icke lydt min röst; derföre, går bort ifrån mig i förbannade, uti ewinnerlig eld tillika med eder falske predikant och hans apostlar som i lydt hafwen; dem jag icke kunde få upplysa med min Ande; och likwäl profeterade de med sin egen döda kunskap: derföre alle i andeligen döde, gå bort med djefwulen och hans änglar i det rum, som dem tillredt är, der skall vara gråt och tandagnislan. Den som hafwer öron till att höra; han höre Herrans röst; och den som hjerta med förstånd hafwer, den fatte och behålle Guds heliga ord, och gåre derefter i Herrans Jesu namn till sin själs ewiga salighet; Så att icke Domaren skall vara nödsakad på den yttersta dagen, att fälla detta tordöns utslag öfwer eder: går bort i förbannade uti ewinnerlig eld. Ack! j, som nu ären så stolta och säkra, då skolen i blifwa darrande, skälswande, bafswande, och grufweligen försträckt, och ängsligt ropa till berg, högar och klippor, faller öfwer of och sönderkroser of, och flyer of för hans ansigte, som sitter på stolen, och för Lambens wrede; ty den store hans wredes dag är kommen, och ho kan bestå? Uppenb. B. 6: 16, 17. Ja, då skall det ljunga med knall på knall, äfsefall på äfsefall, och såsom hagel, ljungelb, jordbäfning och stora tordöns röster för alla dem, som intet hafwa låtit Guds Andas röst genomtränga och förändra sina hjertan och sinnen i tiden.

12. Ack, käre själar! låter därför Jesus, det fanna Ljuset få upplysa eder; låt honom, som är vägen, Sanningen och Lifwet, få upplifwa och leda eder i all sanning. Låt Jesus få komma fram igenom sina sändebod och förklarade Skrifternas. Ja, o menniska! låt Guds Ande få förklara Mosis och Profeternas Skrifter i ditt hjerta; ty de säga: Känn dina misgärning, att du emot Herran din Gud syndat hafwer; och låt denne Guden öfwertinga dig, att allt hos dig är synd och förbannelse, samt straffa werlden för hennes ondskas och hennes otro, tillika med hennes inbillade rättfärdighet; ty han säger bestämt till alla dem, som fråga med förlägenhet, hwad de skola göra, att de måtte salige warda: Sälti allt det du hafwer och gif de fattiga; och du skall få en skatt i Himmelen; och kom, följ mig, och tag korset uppå dig. Marc. 10: 21. Lyder du då Jesu, så utskickar han en Johannes, som predikar bättringens dopelse till syndernas förlätselse: Ja, låt honom i denna ordning utwisa Guds Lamb som borttager werldens syndar, för ångerfulla och botsfärdiga syndare. Lyd Jesu ord, ty de stå fast i ewighet. Kommen ihåg att det skall gå så med alla himmelens sökande själar, som Han sagt hafwer. Wetten, att det är intet mer än en wäg till himmelen, neml. lidandets och försakelsens, och den som intet will gå den samme, den kommer der aldrig in. Jesus säger ock bestämt till alla Hirslandrandare: I werlden hafwen i twång: werlden skall hata,

förfölja, nedtråda och beljuga eder, ty så har hon gjort mig. Joh. 15: 18, 19, 20.

Wiljen i då gå denna wäg, så skolen i allsintet hafwa något nöje eller trefnad i eller af werlden, utan eder glädje skall wara i Gudi; ty den som följer och ättar werlden, i honom är intet Fadrens kärlek. 1 Joh. 2: 15. I skolen gå assides med mig ut ifrån werlden, ty hon förgås säger Jesus, därför går ut ifrån allt, allt hennes wäsende, om i wiljen hafwa någon frid med och i mig, och om i skolen hafwa någon salighet utaf att jag är nådig; i ingen annan ordning kan jag uppenbara mig för eder med min lefwande och saliga förening; ty werldens stora oomvända hop, och deras husbonde Belsebub, de och jag säger Jesus, wi kunna aldrig förenas: Skall jag bo genom tron i edra hjertan, så kunnen i intet på något sätt få bruka edra kroppar till skökelemmar 1 Cor. 6: 15, eller i werldssökans lifständigheter.

I skolen äfwen också ledigt sköta edra jordiska sysslor, att eder umgängelse är i himmelen hos mig. I skolen sköta edert kall, men intet fara efter de ting som på jorden äro: mitt Rike, och således mine underfätare äro icke af denna werldene. Joh. 18: 36, därför blifwa de af werlden föraktade och hållne som dårar för mina skull: Men mine trogne efterföljare äro ändå gerna fattige och ofände i werlden; (ty det war jag och mine Lärjungar) för det Guds An-

En ropande Röst i Öknen.

B.

20 En ropande Röst till dyrt återlösta Själur
att de måtte blifwa Jesu trogna efterföljare.

de fått uppväcka och förkrofa deras hjertan.
De äro nu i sin anda inför mig upplyste, bot-
färdige, och andelige fattige syndare: men mine
barn och wänner hafwa nog i mig och af mig.
De söka beständigt mitt Rike och min Rättfär-
dighet, jag will och gifwa dem hwad dem göres
behof. Jag har förlåtit dem alla deras synder,
ty de bådö mig hjertligen derom, och jag will
förlåta dem dagligen alla deras swaghetsfel och
brister; då de allwarligen bedja och antopa mig
om hjelp och kraft till att emotstå, förqwäfwä
och döda alla syndiga tankar och begär; då
will jag strida för dem säger Jesus, och jag
skall lära dem, genom min Ande, att werldens
leswerne icke är Fadren i Himlen behagligt, och
att intet af hennes wäsende kan anses hos Gud
som swaghetsfel, utan såsom uppsätliga synder,
som det och verkliga är: och att förden skull
uppenbarades Guds Son, att han skulle neder-
slå djefwulens gerningar. 1 Joh. 3: 8.

An vidare talar Jesus: Jag skall lära mi-
na barn, att allt mer och mer känna sig self-
wa, och det är dem nog i all deras lefnadstid,
att de derigenom blifwa allt mer och mer i an-
danom fattige, ödmjuka, ringa och ett intet i
sina egna ögon. De se sig icke behöfwä anta-
ga någon ting utom sig, som är emot mig stri-
dande. De hafwa tillräckligt nog inom sig med
sina egna hjertan att göra, för att wid mitt

En ropande röst till ödböliga själar att de måtte 27
lära och höra Guds ord, och göra derefter.

fors hämta mer och mer krafter, att kunna segra
öfwer sina egna onda böjelser med allt hwad
dertill hörer; och min nåd och kraft är och skall
wara mäktig i de swaga, och den lesiwande
tron är den segren som öfwerwinner werldena.
Således med mera predikar Jesus genom sina
Lärjungar: Men tror werlden det? O! nej, det
är för henne en galenskap. 1 Cor. 1: 23. Om
Jesus wille sända ned en Ängel ifrån Himmelen
till att predika, så kunde han wisserligen intet
predika annat än Bibeln i sin renhet efter An-
dans mening; men det så wäl som uppväckta
och upplysta Guds utkorade redskaps lärdomar
antages för en phariseisk lära eller för ett tokeri
och ömböjlighet: Ja, den förwänder folket heter
det: Hwad är denne för en? fråga de werlds-
ligt sinnade menniskor: O, det är ett hårdt
tal, ho kan lida det? o. s. w. Så har alltid
Jesus och hans trogna wittnen blifwit emottag-
na både i gamla och nya Testamentet. Ja,
ho tror vår predikan? frågar Guds Ande ige-
nom Propheten Esaia 53: 1. O! så äro de,
som tro Bibelordet i sin rätta mening. Men
wet, o menniska! eho du är, om du icke tror
och antager det rätt, så att du gör derefter nu
i Nådatiden, så skall samma ords kraft tåra,
plåga, pina, qwälja och grusweligen martera
dig, så att du skall, lika som en mask på en
mettkrok kasta, slänga och wrida dig i helswetet
med fasanswärda plågor; och der i en särsträck-

lig förtroiflan och tandagnislan ropa tusende si-
nom tusende ack och we och förbannelse öfwer dig,
för det du här har Guds Zelga ord med stort
mod föraktat, och endast uppå denna jord till
werldens häfswor traktat, Sw. Pf.-b. 404: 4,
och der skall du blifwa så länge Gud är Gud,
och röken af dina plågor skall uppstiga ifrån ewig-
het till ewighet, som det står i Upp.-B. 14: 11.

Ack! kära själ! wåga allt för Himmelens
oufsägliga Salighet, som är lika så oändlig, och
blifwer allt härligare och skönare i alla ewighe-
ters ewighet.

13. Sag ropar och till eder i Föräldrar
och Husbönder! i alla af både högre och lägre
stånd, och beder eder i Husfäder och Husmö-
drar, att i, för Jesu kärleks skull, och för edra
fattiga sjäalars ewiga salighets skull: uppföder e-
dra barn och tjenare i tukt och Herrans förma-
ning, och föregår dem med goda exempel och
efterbörden uti ord och gerning. Jesus utropar
ett we öfwer werldena för förargelse skull, och ett
we öfwer den som förargar (det är, förför)
en af dessa små. We, we dig o människa, som
är orsaken till att barnen bryta sitt döpsfö-
bund. I tänken att i icke ären skull dertill. Jo,
i oomwände Föräldrar! i kunnen icke uppföda
edra barn i annan ställning än den i sjelfwa ären
uti; I uppoffren edra Söner och Döttrar åt
djefwulen, och det rätt ifrigt. Sägen på edra
samweten och inför lefwande Gud, om i icke
gören det? Så snart barnen börja tala, föregån

i dem med ogudaktigt, werldsligt, onyttigt och
säfängligt tal, tillika med säfängliga högfärds-
modeller och werldsgalenstaper; härigenom upp-
reten och upptänden i syndalustan i deras späda
hjertan, hwilken leder både till högfärd, oflyk-
het, lättfärdighet, swordom, dryckenstap, ställs-
ord, stolthet, arghet, egenstannighet och oenig-
het, samt mångn onyttiga ordasätt med mera
dyligt, som i många hus utöfwas. Hwad sko-
la då de fattige barnen kunna lära annat, än
det de höra och se: och deras späda hjertan äro
så snara att fatta och lära det, som de af den
syndiga naturen äro mest böjda till; Fastän i
oomwände Föräldrar tron att det ingenting be-
tyder, så riswen i likwäl på sådant sätt, edra
barn ifrån Jesu ljuswa gemenstap, och uppoffren
dem åt djefwulen, hwars tjenare i sjelfwe ären
i edert opányttfödda tillstånd. Men det är icke
nog med detta, utan i ogudaktige föräldrar, ta-
gen edra barn likom på armarna och bären dem
midt i samnen till djefwulen, kött och werld; ty
i ären så angelägne om, att utpryda eder och
barn i högfärds styggelse, och taga dem med
eder till edra förbannade werldsfällstaper, gästa-
bud, kalaser, lekstugor och alla ställen der för-
ströelse är å banen, och wid tilltagande är, ko-
medier, marknader och flere ställen, der werlds-
skökan regerar i sin grymhet; der läres djefwu-
lens gerningar fullkomligen, fastän i, andeligen
döde Föräldrar falla det ofskydliga nöjen; men

det sån i då weta, när edra sowsande samweten wakna, antingen här eller i helwetet, hwad ofskyldigt det har warit, när både j och barnen äro af djefwulen förskräckligen bedragna; eller säg, hwad själauppbyggelse förhafwes i edra kalasfer eller andra werldeliga sällskaper? är det icke öfwerflöd, froseri och dryckenkap, högfärd, prål, stolthet, gåckeri, hordom i tankar, tal och åthäfwor; tillika med spel och dans, samt allehanda djefwulens gerningar både hemligen och uppenbarligen.

We eder, som hafwen allehanda galenskaper för eder i och utom hus, i edra barns och tjenares närwaro; j gören derigenom mord på deras själar, och lären dem att synda. Besinna endast hwad det skall blifwa för en förskräcklig ewighet för eder, om intet en sskyndsam och redlig bättring mellankommer; ty hwarje synd som edra barn och tjenare begå och j weten men icke bestraffen i kärleken och med en allwarlig förmaning, att de fly synden och bestita sig om en redlig Gudsfruktan; så skrifwes samma synd på eder räkning, ty, j skolen göra räkenkap både för edra egna och edra barns och äfwen för edra tjenares själar i all den tid de stått under eder lydriad, emedan ett husbondefolk fullgör icke sina skyldigheter med att gifwa sina tjenare kost och lön; utan de skola wara barmhertige emot dem i andelig måtto;

kosta på dem böner, förböner och förmaningar till deras frälsning och salighet, som skall wara framför allt annat. Men ack! ack! bedröfliga syn: här frågas icke efter hwarken barnens eller tjenares själar; endast arbetet blir gjordt, synden utöfwad, fast med någon borgerlig ansändighet hos somliga, och så fara dessa själar till helwetet. Då så går det med alla både barn, tjenare och frie, som icke i nådatiden igenom en redlig bättring med allwar fly till Gud i Christo, och wandra efter hans råd, lag och rätter, samt således dagligen lära af Jesus och lesa derefter, och gå ut ifrån werldsbarnens råd, sällskaper och efterbömen; ty werldssökans galenskaper här till helwetet.

Käre Husfäder och Husmödrar! tagen edra barn och tjenare med eder till bön och Herrans fruktan, på det i måtten undwika de förbannelses strömmar, som annars skola utöfas öfwer eder i helwetet för en försummad barnuppfostran; ty der skola barnen förbanna föräldrar, och tjenare sina husbönder och matmödrar som de hafwa haft, som hafwa lärdt dem allt annat, men icke med allwar, att frukta Gud. Dersöre finnes intet wigtigare, angelägnare och af högsta nödwändigheten, än att fly till Jesu blodiga kors, och der med bön på bön, och rop på rop både för sig sjelf, barn och tjenare, natt och dag, på hwad rum och ställe man är, bez

ja den kärleksfulle Frälsaren, att han för sitt bittra lidande och död skull, wille sända eder alla, sin uppväckande, upplysande, omvändande, helgande, ledande och styrande nåd. En rätt uppväckt och af Guds Ande upplyst husfäder förmanar alltid sina barn, tjenare och til- lika andra till en allwarlig Gudsfruktan, och skärper Lagen sinom barnom, och derom talar, när han sitter i sitt hus, går ute på wägar och stigar, i sitt arbete, ute eller hemma, när han nederlägger sig eller uppstår: ja hwar han är så talar han om Guds ord för dem, och säger: kära barn, fly alla synder och syndatillfällan, och sök allwarligen din odödliga själs frälsning. Betrakta Herrans heliga Budord, och bed Gud, att han hjälper dig, så att du icke måtte synda emot något af dem; ty syndens lön är döden och helwetet. Kära barn! säger Fadren både till tjenare och barn: sök Jesum, och bed honom innerligen, att han af nåd leder dig med sin hand och Ande i sin heliga och trogna efterföljelse i tiden, och att han slutligen tager dig af nåd till sitt himmelska Rike, der du med alla fräskte, Helgon och Änglar i en out- säglig glädje och herrlighet får sjunga Gudi och Lambena Zalleluja! ära, tack och lof och pris i alla ewigheters ewighet, som har frälsat dig ifrån synden och helwetet! Kära barn, will du hafwa denna glädjen i ewighet, så skall du lyda Guds wilja i allt, som han förkunnar i sitt

heliga ord, och genom redliga Särare, som hafwa Guds Ande, dem du söka skall, hwar de finnas. Haf alltid din umgängelse med Gud, och de så trogne Guds barn, så går det dig wäl i tiden, i döden, i domen och i ewigheten; och bry dig icke om hwad werldsbarnen och menniskor säga; ty werldens wänskap är Guds o- wänskap: och Guds barn skall hafwa werldens hat och owänskap.

Samma ömma hjerta har en gudfruktig Moder emot sina barn, då hon ser dem löpa i willa till deras ewiga fara; så beder hon, så gråter hon, så förmanar hon med starkt kärleks-rop och tårar, och säger: Kära barn! i hafwen legat under mitt hjerta: skola nu edra synder och oshdnad emot Gud, skilja oss åt till ewig tid? Skall det intet kunna blifwa ett hjerta och en själ af oss mera? Menar du mitt barn, det skall icke graswa ned dig i afgrunden, då jag, igenom min Jesu ledande nåd, som lärer mig lesa efter sina råd, och upptager mig på fistone till sin ewiga ära; och då jag för hans förwärfwade rättfärdighet skull, träder fram till honom som är Domare öfwer lesiwande och döda, då han skall döma och fördöma alla uppsätliga syndare, alla omvända som med oförändrade och opånittfödda hjertan gått utur tiden? då blifwer mina talande röster till Domaren Jesu, försträckliga tordönsflag på ditt förfent uppwaknade och nu förtwislade samwete,

när jag säger till honom: Herre! här är jag, men barnen du mig gifwit hafwer, som icke wille lyda din kallande röst, de äro sarna till helwetet. Mitt kära barn! samla intet din Moders tårar, böner och förmaningar på dig i den sjön som brinner af eld och swafwel; ty då skall du ropa we öfwer dig sjelf, och skria: jag förbannade usinniga menniska, som lät djefwulen förtjusa och förblinda mig, då Gud utrustade och utsticade sina redskap och sändebod till mig, antingen genom Förälbrar eller andra, så lydde jag dem icke. De bådö mig så många gånger i Nådattiden, att sty de ogudaktigas sällskaper, och det gjorde jag icke. De bådö mig, i en sann bättring och i en ofkrymtad tro fly till Frälsaren, och det gjorde jag icke. De bådö mig att akta mig och att fly alla synder i werlden, och wandra i en trogen Jesu efterföljd och helgelse, och det gjorde jag icke. De bådö mig aflägga skötkördräkten och alla högsårskläder, som på något sätt lyste i werldsmänniskors ögon, hwargenom jag bedrog flere själar med mig; och i det stället blef mig lärdt, att jag skulle kläda min krop endast efter nödortfigt behof och med allwar söka Jesu Christi rättfärdighet till min själs bröllopskläder; så att jag hade kunnat få gå med Rdnungen in i den himmelska Bröllops-salen. Men ack! jag ewigt olycklige: det gjorde jag icke; utan jag lät djefwulen leda mig uti

synden, och med ett falskt hopp och swandande samwete genom werlden med sig ned i dessa ohyggliga mörka boningar: Den bedragaren gjorde synden söt och ljustig i tiden; men nu finner jag att hon är bitter och frätande. Ack! kunde jag ändå komma tillbaka i tiden igen, jag skulle då wisserligen bättra mig. O! att jag än hade en timma igen, att blifwa Guds wän. Men ack! de måste dö bort oberedda, och sällig ändalyckt få de alla, som blifwit till synden förledda, och ej före döden från synden uppkä: Så dö många barn, många gamla: de syndat men bättring den höres ej af, till döden i mörkret de samta: de alla olyckligt sänkas i qwas.

14. Jag skrifwer, förmanar, beder och ropar till eder i barn och ynglingar! i ungarlar och jungfrur! att i betänken eder medan tid är, och söker med allwar edert ewiga wäl, och besinnen hwad eder frid tillhör. Efterfinner några hwilket i helst åstunden och wiljen hafwa: himmelens ewiga herrlighet, eller denna werldens fåfänglighet? Lären eder att räkna edra ungdomsdagar på det i mågen förståndige warda; ty med hwar dag wi öfwerleswa, så gå wi den gränslösa ewigheten till mötes; och i himmelen i det nya Jerusalem skall intet inkomma som besmitteligt är, eller det styggelse gör och lögn; utan de som äro skrifne i Lambens leswande bok säger Gud sjelf i Upp-B. 21: 27. Hwem kan göra det om intet? Och en af de himmelska Se-

kaserna, sade till den trogne Guds tjenaren Johannes (Upp. B. 7 C.) att den stora skaran, som stod inför Lambsens stol och lofwade Gud, och woro klädda i sida hwhita kläder, och Palmer i sina händer, dessa (säger han) äro Komne utur stor bedröfwelse, och hafwa twagit sin kläder, och gjordt dem hwhita i Lambsens blod; och just dertföre äro de inför Guds stol uti den himmelska herrligheten i alla ewigheters ewighet: Ty Lambet, som midt i stolen är, skall regera dem och leda dem till lefwande wattungällor, och Gud skall aftorka alla tårar af deras ögon.

Ja, så är det, mine käre medsyskon! skall Gud aftorka våra tårar, och gifwa oss himmelsk glans i herrligheten, så skall synden och all werlds-såfånga bli oss bitter, frätande, styggelig och affstyward här i tåredalen. Skola wi utaf den himmelske brudgummen få de hwhitglansande kläderna, som äro klarare än den klarstinande solen; så måste wi här i nådatiden innerligen bedja Herran Jesum, att han för sitt lidande, sin död och uppståndelses kraft, wille meddela oss sin Andas Nåd och hjelp, att strida emot, dämpa, döda och förqwäfwä alla syndabegär, onda lustar, tankar och rörelser, att intet något orent får lefwä, råda eller herrska i våra hjertan till syndautbrott. Den käre Frälsaren Jesus wll så gerna hjelpa oss alla, som med allwar söka hjelp och rena våra sinnen ifrån all andans och köttets besmittelse, så att wi ingen ting kunna lida utan endast Jesum.

Den som så håller sig intill Frälsaren Kristus med alla, alla sina begär, tankar, ord och gerningar beständigt, natt och dag, timma och stund, och med en lefwande tro tillegnar sig Jesu Christi för oss förwärfwade rättfärdighet; den detta gör, han twager sina kläder hwhita i Lambsens blod. Och en sådan själ wet nog att bruka sådane kläder och sådane möbler i sitt hus, som ej äro lysande i djefwulens eller werldsmenniskors ögon eller gifwa någon anledning till högfärd för sig eller andra, ty han lefwer för Gud och ej för werlden och frågar således icke efter werlden, om och den skulle påstå, att det är af Gudi ej förbjudit att bo praktfullt och kläda sig med smak, i det de i sin blindhet återopa sig på: att Gud ser till hjertat, då likwäl deras hjertan äro ej rätta för Gudi.

Will du då kära själ göra sällskap och wara med ibland de frälste skaror, Helgon och Änglar i himmelen; så måste du nödwändigt försaka, gå ut ifrån och fly alla werlds-sällskaper, större och mindre, som ett helvetes förgift; förty de fräta omkring sig som kräftan; ty djefwulen bor i alla opånytt föddas hjertan. Dessa oomwände menniskor, de må nu wara i gröfre eller finare utbrotts-synder; de må wara naturligt anständige, skrymtare eller lhumma half-Christne; jag säger, att dessa alla werldsligt sinnade menniskor, som i stora hopar hwhimla om hwarandra på den breda wägen, som lutar åt

det bråddjupa helwetets ewiga qwal; desse djefswulens redskap söka, hwar och en på sitt sätt, att locka, bedraga, truga, och narra med sina efter sitt tycke, goda råd, som de i sin blindhet gifwa, och kalla sitt wäsende och uppsörande för ofsyndiga och tillåtliga ting, och icke synd; och således förföra de alla spåda och ofsyndiga själar med sig i sin döda tro och falska hopp om himlen och saligheten: Men i dödens stund och på domens dag få alla förförare, och de som låtit sig förföra, se och förnimma, men ack! då ewigt försent se och erfara, att de äro bedragna i alla ewigheters ewighet. Dersöre, kära menniska! eho du är, som hafwer någon omtanka för din odödliga själs frälsning, så fly alla werldsligt sinnade människors fällskaper och råd: och om ditt fall, ämbete eller syflor oöndwiltigen fordrar, att du är nödsakad att wara i omgång med sådane andeligen döda, som öfwer allt finnas; så hållt dig hårdt och nära intill den allwetande nådige Guden med dina tankar, begär och gerningar i en stadig bön; och war bäsowande och rädd för werldsmänniskors och skrymtares slemma wäsende, som för de grymmaste willdjur; ty annars döda de alla den Helige Andes nåderverkningar i ditt hjerta samt farga och mörda din själ: dersöre är det aldrå högst angeläget, att af innersta hjerta allwarligen bedja den store Segerrönanaren Herran Jesum,

om ljus, nåd, lif och anda, som leder och styrer oss efter Guds heliga wilja och råd wäl igenom och utur dessa ledarsboningarna, till den ewiga saligheten i himmelen, från hwilken alla falska och smickrande bedragare, rådgifware och förförare äro för ewigt utestängda.

Will du, kära menniskobarn! med glädje stå upp ur din graf och med frimodighet möta den kommande Domaren Jesum i sijn, och sedan ställas ibland de helige på hans högra sida, och bisälla alla otrognas dom; så skall du nu låta Jesus rena dig ifrån alla syndalustar och begär i beredsetiden. Då skall du känna i ditt hjerta en fördömande styggelse, hat, affky och leda till alla synder och syndatillsällen; ty den som har ett rätt waknat samwete, kan icke annat än känna allt det som will leda honom ifrån den lefwande föreningen och omgänget med Gud i Christo, för så frätande, gnagande och affkywärdt, som sprakande eldbränder: och den som icke så fördömer synden både inom och utom sig här, kan alldeles intet på den store domens dag, så wara med på Domarens högra sida, eller så gå med honom in i bröllopsfalen. Dersöre, o själ! will du ingå i lifwet, så hållt budorden. Sälj det du hafwer och gif dem fattigom och blif en trogen och redlig Jesu efterföljare; så skall du få en stätt i Himmelen, Matth. 19: 21, en stätt, som aldrig förgås, och ett arf

som aldrig minskas; ty du blifwer då medars-
winge med den store Zions Konung. Men kom
ock ihåg, att dina hjertans begär, böjelser och
åstundan kan icke vara wända eller ställda till
Gud och till werlden på en gång; Du kan icke
föka himmelens herrlighet och jordens förgång-
liga ting, samt således syfelfätta dig med båda
dessa delarna: nej, det är omöjligt. Ty söker
du, kära själ! lycka och framgång i jorden och
werlden, så förlorar du himmel och salighet.
Men kära du, gör heldre som Jesus säger:
sälj din fjortel och köp dig swärd. Sälj först
bort alla dina högfärdskläder; och har du intet
några sådana, så tag det endaste du då haf-
wer, och använd det så, att du kan få en Bi-
bel, och någon annan bok, som förklarar Bi-
beln i sin rätta mening; och läs sedan under
bön till Gud. Du får wäl någon ledig stund
då och då, om du inga stunder använder så-
ångt. Bed så Gud att han af nåd gifwer dig
lyst och anda igenom sitt ord och genom redli-
ge Lärare, dem du ock skall söka hwarest de fin-
nas, att höra dem. Tänk efter hwad du förlö-
rar, om du går miste om himmelen. Du be-
höfwer att noga få lära Guds wilja och råd om
din ewiga salighet. Det är försträckligt att här-
uti gå wisse till sin ewiga olycka, ty sedan gif-
wes ingen ändring mer. Dersöre käre wänner,
akten eder för salsta ledare, som wi hafwa så
många; och bedjen Gud om upplysning och lif i

hans heliga ord, samt uppsöken Guds trogne
redskap, der de kunna finnas, och de så redlige
Guds barnen och trogne Jesu efterföljare, som
gå här och der förströdda, mest ensamme och
hållas af werlden för dårar. Haf du, kära själ!
ditt omgånge med Gud och dessa, så får du der
följa Lambet] efter i alla ewigheters ewiga gläd-
je och herrlighet. Den som öron hafwer att hö-
ra: han höre: och den som hjerta och förstånd
hafwer till att fatta, han fatte och behålle det i
Herrans Jesu Christi Nazareni Mann, och gøre
derefter; ty min medmenniska, kom ihåg det
handlar om den odödliga själen. Dersöre lyd
och gör så, att du intet får åagra dig i ewig-
heten; om dina medmenniskor, din slägt eller di-
na wänner efter werldens wis, föttälige bröder
eller systear, Färäldrar, Husbondefolk eller Be-
fallande; ja, hwem det vara må, hwilka besal-
la dig något, som är emot Guds ord, lag och
rätter, lyd dem icke, ty man måste mera lyda
Gud än menniskor. Den gode och kärleksrike
Guden will hjälpa själar till ewig salighet, men
de syndige menniskorna kunna intet annat af sig
sjelfwa än förföra till ewig fördömmelse. Ack!
ack, j käre själar, som icke, ewigt wiljen förgås
med syndarena, utan wilja blifwa frälste och
salige: skaffen med fruktan och bafwan eder ewi-
ga salighet: Waren och blifwen beständige och
orubbliga uti eder Gudsfruktan; om alla men-
niskor wilja öfwergifwa eder, så skall Gud wara
edert starka wärn och beskydd och glädje.

Käre barn! om Föräldrarna vilja utdrifwa eder, göra eder arflösa, blotta och baraz; ja, om de blifwa så förbittrade, att de vilja döda eder; så blifwer ändå tryggelige i eder allvarliga Christendom: Ja, det är bättre att låta skilja lem ifrån lem och låta hugga sig i stycken, och med glädje låta döda sig, om Gud så behagar och det tillståndjer, än att låta draga sig ifrån Jesu kärlek, och hans förening här, och således blifwa arflös i Himmelen, och så vara utom de gyllne himmelens portarne, och mista den ewiga glädjen och lifwet, än hafwa en helbregda kropp med en andelig döds själ, och så fastas både med kropp och själ i helwetes eld, som Jesus säger; och der i den ewiga swafwelsjön alltid utan ända brännas, plågas, gnagas och marteras, och aldrig dö: Ty deras matt skall icke dö, och deras eld skall icke utslöckna, säger samfärdighetens Herre i Marc. 9: 44.

15. Ad! i tjenare och tjenariinnor! tagen tjenst hos den store Himla-Konungen, och tjenen honom troligen här, så fän i full lön, och himmelriket till skänks och för intet. Om i uppsågen eder all lydnad och tjenst hos, samt wänskap med synd, djefwul och werld: och om i derföre ingen tjenst skulle få hos någon menniska på jorden, utan blifwa drifne ifrån det ena huset till det andra; ifrån den ena orten till den andra; och måste således vara huswille, i landsflyktighet, i skogar, i ödemarker och bergs-

flyktor; så förjer Herran för eder. En sådan själ kan iatet werldsmenniskor fördraga eller tåla, som Gud genom sitt ords ljus och Anda fått föra på salighetens wäg. Christi kärlek twinggar honom så, att han intet annat kan än wäga allt för himlen och sin ewiga salighet, i hwad stånd han då är här på jorden. Ad! tacka, lofwa och prisfa du Jesum, kära själ, ehö du är, som har fått den stora Nåden, att vara wärdige så träda i Jesu fotspår på jorden, uti lidande och förföljelse, i lif och dö; och så vittna om sanningen med hwarje blodsdroppa. Du, som är så lycklig här; du får och likna Jesum i hans stora herrlighet, och lofsunga honom ibland tusende skaror af glänsande Anglar och Helgon i guldene pratt, med Halleluja, pris och wälde och makt honom som war dö, och nu leswer ifrån ewighet och till ewighet. Ja, ett ögonblick warar bedröfwelsen, men ewigt glädjen, säger den himmelfste Segervinnaren.

16. Herren Gud ropar genom Propheterna till alla högfärdiga, att de skola aflägga sig sin prydnings: Såsom genom Propheten Esaias i des 3 Cap. 16 och följande verser säger: Derföre att Zions döttrar äro stolta och gå med rak hals, med färgat ansigte, gå och swansa, och hafwa kosteliga skor på sina fötter: Så skall Herren göra Zions döttrars huswud kalligt; och Herren skall bortrycka deras stöna här. På den tiden skall Herren borttaga prydningsen af de kosteliga skor,

och häfter, spännen, Fedjor, armspannen, hufwor, slitter, bräm, snören, desmoKnappar, öronspann, ringar, ännespänn, högtidskläder, kåpor, hufswar, pungar, speglar, snörtröjor, border och sommarkläder. Och der skall vara stank för god lukt, och ett löst band för bälte, och ett skalligt hufswud för krusat hår, och för en wid mantel en trång säck: allt detta i stället för din daglighet. Sådant sker både i stad och på land, för alla dem, som låta sig regeras af den onde helvetes högfärdsanden. Ja, ja, du prålar! det blir ett annat prål i helwete, om du icke i tiden gör bot i stoft och aska: Ty, högfärd är en odygd så stor, den Gud kan aldrig lida, och den högfärdige blir ewigt utestängd ifrån himmelen.

Herren förkunnar genom sina utforade redskap och trogne tjenare och genom sitt ord och Andas allestädes, och sjelf runtligen både i nya och gamla Testamentet, och säger, att all högfärd är honom en styggelse. Ack! ack! i högfärdige och utsmykade i prål, som äro så stolta, och gå med rak hals och färgat ansigte, i som leken och förlusten eder i synden, och bestänka intet hwart den fattiga själen skall taga vägen eller bo i den långa ewigheten. Ack! framlestwen i uti eder stolthet och egenkärlek, så blifwen i omgifna af den långa natten uti ett eldhas, gå i qwas, och saknen ewigt tröstewatten. Du som prålar och prunkar och pryder din hud, du minnes din grannlåt och glömmar din Gud. Gör bättring du högfärdiga; ditt prål

tager hus i helwetet, det säger den heliga Bibeln. Dersföre tag bort dina fransar och ditt prål, ditt silke och ditt siden, dina örhängen, ringar och lysande knappar samt dina utbroderade klädningar och krus och spännen; ja hwad namn de hafwa må och kläd dig som en Jesu tjenare och tjenarinna. Läs Esaie 3: 5 Capitel så får du se, att Gud igenom Propheten namngifwer mycket mer, och han wisar tillika hwartån de taga vägen, som icke aflägga synden här i tiden. Du far med ditt prål till helwetet, der skall vara skröplighet för prål, och stank för goda lukt. Bed Gud förödmjuka och förkrossa ditt stenhårda hjerta, och uppväcka ditt loswande samwete, så att du får se, känna och förnimma din stora själawäda; sedan bortkastar du gerna allt onyttigt lysande prål både i ditt hus och på din kropp. Du kan icke sedan längre wara lit djefwulens sköka i werlden. Nej, nej, nu begynner du att begråta din förra ursinnighet, och blandar din dryck med rätta bättringstärar. Ja, jag beder eder käre menniskor! om någon bön kan hjelpa; att i begynnen hafwa omtänka om edra odöbliga själar, och att söka edert ewiga wäl. Försaken edert högfärdiga wäsende både i hjerta och gerning: bortkastan edert prål både af eder kropp och utur edra hus, och förwandler det till Guds ära; samt beder Herran Jesum innerligen om den rätta prydnaden till edra själar; det hwita ski-

nande sillet, Helgonens Rättfärdighet, och Jesu förwärfwade klarlysande himmelska bröllopsklädning, så att i slippen stå swarta, nakna och försträckt på domens stora dag då både Domaren i sin härlighet och härliga glans och alla himmelska härskaror, Änglar och helgon; ja hela werlden skall se eder nakenhets blygd, och i skolen då bindas till händer och fötter, och fastas med alla fördömda i den sjön, som brinner af eld och swafwel i alla ewigheters ewighet, och der aldrig hinna någon strand; och med tusende finom tusende ack och wel förbanna eder sjelfwa, för det i prälade kroppen i tiden och glömde den odödliga själen: ja, då, då skolen i ångra eder, men dock försent, för det i woren så angelägna att spegla eder och måna om att utsmyska syndakroppen, den massmaten, och förgåtit att spegla själen i den andeliga speglen Guds heliga Lag, för att der skåda och se alla edra fel och brister: och så söka rening i Jesu blod och att blifwa helade i Zions hälsobrunn. Ja, i prälare, i flärdälskande, i spelare, i dansare, i swansare, i drinkare, i swärjare, i lättfärdige och horaktige i tankar, ord eller gerningar; gören en allwarlig bättring, annars skolen i så förnimma, att det blifwer ett annat präl, ett annat spel, en annan lek och dans och andra drycker i den ewiga fördömmelsen; och den som här har brunnit i ohyshet och orena begär, skall der brinna i en eld

som aldrig utslädes. Och du swärjare, war säker på, att de onde andar och djestlar, som du har ropat på i tiden, de hafwa hört dina anropningar på dem och dina böner till dem; de skola och anamma dig i sina ohyggliga boningar, och der pina, plåga och martera dig med gråsliga qual i alla ewigheters ewighet: och då skall du försträckligen ångra dig, att du varit så ursinnig och anropat och bedit själamördaren, men icke ropat med allwar till själens Träskare i nådatiden.

Görer bättring, i Guds Namns och ords misbrukare, i sqwallrare och förtalare: i som nämnen Guds och Jesu heliga Namn eller fors i säfängligt eller werbligt tal, eller och annars utan wördnad: kommen ihåg, i skolen en gång så förnimma att i hafwen wanwärdat den Helige och gäckats med den Allsmåttige. Jag beder och eder i ljugare, i sqwallrare och förtalare, att i bortsläggen edert onda wäsende, i som ären så färdiga att löpa ur det ena huset i det andra, eller och i edra egna boningar, äfwen på kyrkowägar eller annorstädes, och ösa menniskor fulla med allehanda säfängligheter och sladder, samt förklena och baktala eder nästa, och således stjåla bort både ifrån dem och eder sjelfwa den ostattbara nådatiden. Besinna dig, o menniska! och fly nu med allwar till Gud. Kom ihåg att du på domedag skall göra räkenskap

inför Gud, för hwart och ett säfångt ord, som har gått af din mun. Ack! o själ, hwad råken-
skap läter du då kunna göra, eller hwad ursäk-
ter will du då föregifwa att dermed förswara
dig. Nej, du läter då med bäfwan så tiga stila,
och afhöra din förbannelses dom, och ditt sam-
wete skall swara ja dertill, att du skyldig är till
den ewiga döden. Dersföre lyd nu hwad Je-
sus säger i Matth. 5: 37. Edert tal skall wa-
ra ja, ja, nej, nej; hwad derutöfwer är, det är
af ondo. Här hörer du kära själ, att allt swär-
jande och eder är här förbjudit, det menniskan
gör af sig sjelf; såsom oc allt onyttigt prat och
hittord, lögn och bakdantning, en eller hwad
fladder det wara må, är utaf ondo eller djef-
wulen, och det dräper ju själen min medmenni-
ska? Dersföre tala endast hwad högsta nöden
fordrar, och blif alltid med alla dina hjertans
begär i stillattigande när Gud, och haf din om-
gängelse i himmelen under alla dina lossiga
syflor, fall och ämbeten; och allt annat ware
fierran ifrån dig.

17. Wak upp af synd du Christendom,
om salighet dig skall hända: Guds Son här
kommer med sin Dom, och gör på werlden en
ända, Fördömd är of den tid och stund, Bed
Gud om nåd af hjertans grund, att frälst bli
från all wåde.

Låt alla syndawerk bestå, och fly den onda
hopen, som uti syndens willor gå, och rusa i

elbgropen. Ack! rädda arma själen din, att
hon ej måst i pinan in, der aldrig hon ut-
slipper.

Men utan bättring kan du ej, till Jesum
fly min kära: Gif Jesum ja, och satan nej;
hwi will du längre bära, din syndalast, som
Jesus bar, med hwad han gjort och lidit har,
din frälsning han förwårswat.

Fördömda synd, som hindrar folk, att sö-
ka själens bästa; Jag är en alltför matter tolf:
D! att jag kunde sästa, den sanning djupt uti
din själ: Så länge du är syndens träl, ej nå-
den dig tillhör.

Kom syndare af alla slag, ack! låten er
omwända, Gud ropat: Bättrer er i dag; nåd
will han alla sända, till detta stora bättrings-
werk; men till er warning detta märk: En gång
han upphör ropa.

I oomwände wandringmän, wår Jesus
nåd tillbjuder: Ack kån er fara, kån rätt den,
hör nådens klocka skuder; Kom snart, kom snart
hwar syndare, till Jesum som will nåd bete, om
i will bättring göra.

Och då när bättring göres, då må du sö-
ka frälsning för hans skull, som sjelf kallar sig
en Frälsare.

18. När samwetet waknar, då får syn-
daren annat att göra, än leka och roga sig
med synden. Swärjaren får då med bäl-
wan se, att han allt för länge ropat på djef-
En ropande Röst i önen. C

larna. Den högmodiges prål begynner nu att bränna och ängsla hans hjerta och samvete, ty han känner nu att hans själ är naken och full med syndasår för Guds allseende öga, så att han måste utbrista: Ofta har jag tyckt mig höra, syndaträl, hwart har du gått: städse ljuder i mitt öra: Kom och swara för ditt brott. Drinkaren försträcker och försäras för sin ursinnighet, att han har så följt sina syndabegär och ofta förstört kroppen, men ännu grusligare, lifasom fördränkt den arma själen i starka drycker och nu skälfver han (eller hon drinkerstan) för Guds rättwisa dom, som förkunnar: att ingen drinkare skall ärfwa Guds rike 1 Corinth. 6: 10, utan blifwa kastad i den sjon som brinner af eld och swaswel, och aldrig få en droppe watten, att swalka sin glödheta tunga med. Sabbatsbrytaren får, när samwetet waknar, med sasa förnimma sin dårskap i det han har ohelgat Herrans heliga Sabbatsdag uti synd och skärd, och icke sökt det rätta ljuset, hwilan och styrkan samt wederqwidejse för din själ i stilla umgänge med Gud uti bön och allwarliga andaktsöfningar. Spelare och dansare blifwa förwånade; ty de få nu, när deras samweten wakna, med smärta erfara, att icke allenast de sjelfwa så blindt och nyt rusat, utan ock dragit flera med sig på den breda förtappelleswägen, och stå nu på bradden till att störas i det brådskupa helwetets plågor. De otuktige, horkarlar och sköcker begynna ock med försträckelse så se

sin fara i det att de harwa berättat sina kroppar och själar med her i tankar, ord eller gerning: och nu bäfwar en sådan syndare för Guds allwetenhet, som har sett honom allestädes och äfwen de doldaste begär i hjertat; och nu har Guds ords swärd träffat och kroskat hans själ, hwilket säger, att botare och horkarlar skall Gud sjelf dömma, Ebr. 13: 4. Hwart skall jag undanrymma, ack! hwart skall jag för Gud fly.

Sammaledes är det med de owärdige Wattedsgångare, Jesu blods trampare och Ridesföraktare, försmåare och försöjare, förörare och bedragare, tjuftar och mördare, förtalare, sawallrare, lögnare, skrymtare samt werldsårbare och fine syndare; ja, hwad slag det waramå; när samwetet hos dem waknar, så blir bekännelsen denna utan undantog: Jag har alla budord brutit, och Guds Andas Råd förskjutit. Dygden har jag platt försummat, laster har jag lärdt med slit; har jag något ondt förnummit, har jag gerna hastat dit: Herrans ord har jag försmått, i hans hus owilligt gått; men ondt sällskap helst behagat, och allt godt ur hägen slagit; Stygge laster, synber lede, hafwa ferdit mig i den nöd: Fört mig i Guds straff och wrede, att jag fruktar ewig dödd. Ack! jag blinde syndaträl, som så har försatt min själ. Dömen, dömen mig försträcker, och mig helswetes ängst uppväcker. Sw. Ps. 406: 6, 7.

Ja, då o menniskobarn! eho du är, då får

du känna att ditt eget samwete fördömer dig, och att du bär domen inom dig sjelf, fastän du icke trodt det förut. Du har och kanste under skundom kânt starka drag af Guds Andes Nådesarbete på ditt hjerta, och skundom kraftiga rörelser, och kanhända ofta sålt många tårar; men ändå icke blifwit någon allwarlig bättring af, emedan du infet har kânt sjelfwa naturförderfwet, otron och det andeliga döda tillståndet; ty djefwulen har styrkt dig i din döda tro, att det har stått wäl till med dig, i synnerhet om du har haft en blödig, lättrobd och medlidande natur, och tillika warit borgerligt anständig, sedig, råtrådig, hjälpsam emot de fattige, nykter och lysst med mera; så har du trodt att du warit ett Guds barn och på wägen till himmelen. Mer då Gud sår öppna dina adneliga förståndsgon rätteligen, då får du se och kännat, "Att det war ej annat än synd och skam, allt hwad jag tillsörene gjorde: förty det har icke stådt i den lefwande tron och föreningen med Jesu; utan jag har och grusweligen förshadat mig deruti, att jag har stått emot och förqwasst Guds Andas Nådearbete och kallande röster på mitt hjerta, då Jesus wille ingå der och hålla Mattward med mig; men jag wille icke med allwar fly till honom, utan mina begär gick mera ut på huru jag skulle få framgång i werlden, än att winna Jesu nåd och ewig saligbet". Äfwen anklagar Eagen det uppwaknade

samwetet, och säger: "det är synd allt det du tänkt, talat och gjort hafwer, sedan du brutit ditt döpelserförbund, som skedde i dina yngre år, då du begynnade att wera upp i lifskällighet med werlden. O hwart har jag sedan tagit wägen, ropar den af lagens ljungande försträcktia själen: Guds wredes domar ser jag hwila öfwer mig; samwetet ångslas och båkwar inom mig; helwetet uppgar med sina låstiar och will uppfluta mig; och jag är hwarje ögonblick rådd, att Gud låter mig dö och ewigt förgås. O! är här nåd att finna för mig, förtappade och fördömda menniska. Ack! ack! Herre Gud och Trådfare! war mig nådig, för ditt lidande och döds skull för syndare! skänk mig en Nådesmulla, och låt mig icke ewigt blifwa förlorad. Gif mig nåd och tid till bättring, och tag mig icke bort i mina synder. Bed du, kärlekörife Jesu! din himmelske Fader för mig; din förbön är ewigt gällande. Du som bad för dina stunder, jag är en ibland dem, warfunna dig och öfwer mig; och låt ditt heliga utgjutna blod ropa för mig från jorden upp till himmelen om nåd och förbarmande, att icke Guds hämndkräfwande rättfärdighet störta mig i det ewiga förderfwet". Till sådana beängslade själar ropar Jesus: Kommen till mig i alle, som ären bedröfwade, förtrofwade, i botfärdige och utfattige i andanom, som sen eder nakenhet och ären betungade under syndabördan, jag skall wedergwic-

Fa eder, och i skolen finna ro till edra själar och glädje i umgänge med mig, men icke i werlden. Alle de som hafwa lust, ro och glädje i synden och werlden, de rusa undan mig till helwetet, och jag kan således icke så frälssa dem, ehuru jag går efter dem och ropar, att de skola besinna sig och fly till mig innan det blir ewigt förlöst, då ingen hjälp är mer till finnandes.

19. Men kommer, kommer, i så nådehungerande själar! i skolen hos mig finna hjälp, styrka och lif; om i då hädanefter wiljen blifwa mina trogne efterföljare, så skola alla edra förra misgerningar aldrig påtänkte wara, utan de skola ewigt blifwa förglömda. Så kärleksfullt och nådigt tultalar och emottager Jesus, de, öfwer sina synder bekymrade själar, som wända sig till honom. Nu, nu då fattar själen mod, samt går in på ett allwarligt bättringsbeslut, och yttar sig således: "Bort, o werld! "med all din låt, du som ned till afgrund förer, "bort med allt ditt gods och ståt, du som mången själ förstör: aldrig gör du mig förnöjd; "Jesus är och blir min fröjd. Bort djefwul med "allt ditt anhang och dina listiga ingiswelfer; "jag will nu följa Jesum efter, som af nåde "will frälssa min odödliga själ: du afgrundsdrake will hindra mig med dina rånkor och "lister på sinom tusende sätt, och slänga samt "hålla mig ifrån Herran Jesum; ån kommer du

"med den ena förebråelsen, ån med den andra, "och säger: du är förgammal syndare eller så "stor, att Jesus har allaredan öfwergiftwit "dig i ett sådant tillstånd, som du nu är; du "kommer ju ingen wäg; de store och gamle syndare "dawanorna äro så inrotade hos dig, så att du "känner att du icke kan blifwa af med dem, ehuru "mycket du arbetar derpå, så blir det dig för "jwårt; låt du bli det", säger djefwulen. Understundom inbläser den bedragaren en sådan syndare och säger: "om du intet gjort den eller den synden, då och då syndade du emot det "och det du. et: om du ändå intet gjort det, så "kunde du wäl så nåd; men nu är det omöjligt; och mer sådant". Hwar står det skrifwit du djefwul, att intet bedröfwade syndare, som hafwa tagit sin tillflykt till Jesum, fått nåd? Eller od hwisslar den hycklaren lifasom det komme ifrån Gud: "du har syndat emot den Helige Ande, "hwilket icke skall förlätas menniskan hwarken i "denna eller den tillkommande werlden. Matth. "12: 1. Men åter fattar den beängslade själen mod, och säger: "Jag har wist syndat både emot Gud Fader, Son och den helige Ande, men icke emot dig du själamördare; der "före syndar jag mig med allwarlig bön till "Gud, och han hörer mig för Jesu försöning "skull, då jag tränger mig fram igenom alla hinder till honom, och i andanom kastar mig ned "för Jesu blodiga fötter, och ingår ett nytt för-

"bund, att igenom hans kraftiga bistånd blifwa
 "honom trogen hädanestier; så förläter han mig
 "mina synder, om de woro tusende gånger stör-
 "re än de äro. De äro wisst stora och många
 "som håren på hufwudet, och som sanden i haf-
 "wet; men en droppa af Jesu blod är utaf så
 "oändeligt stort wärde; så att om alla menni-
 "skor, som har warit, äro och blifwa i werl-
 "den, kunde och wille komma på en gång till
 "Jesum med sina stora och många tryskande
 "synda-bördor och skulder, och wille hafwa dem
 "förlättna och betalta, så kan han endast med
 "denna blodsdroppan utstryka och utplåna alla
 "synders skuldregister i himmelen, om de woro
 "tusende sinom tusende gånger större än de äro".
 Ad! hwad oändlig och ousäglig stor och härlig
 är då Jesu hela förwårswade Rättfärdighet för
 syndare. O! hwad det är bedröfligt, att likwäl
 så stora hopar i sin döda tro rusa till helfwet-
 tet; och så ganska få själar söka att få någon
 nyta utaf Jesu så högt gällande erlagda betal-
 ning. Men ad! du kära bedröfwade själ, som
 hörer så många röster i ditt hjerta, och känner
 en sådan strid emellan Guds Ådes Anda och
 den onde antans pilar, och lifsom waktar emel-
 lan hopp och fruktan. Fly du till Jesum, och
 lit säkert på, att han hjälper dig, fast det stund-
 om tycks dröja; ty när nöden är i högsta,
 då will Gud och sjelf dig trösta. Och när en
 enda stråle af Guds kärlek får intaga ditt hjer-

ta, så aktar du ej nöden; ej widriga öden; ty
 tron på Jesum har styrka i döden och segrar.

20. Ty så heter det i den människans hjer-
 ta, hwilken fått kärlek till Jesum, som af nåd
 will frälssa hennes själ till himmelsk lycksalig-
 het: Dört satan, kött och werld; jag är för
 dert köpt till att följa med eder till helfwetet.
 Farwål min Fader och Moder; farwål min Ma-
 ka och mina barr; farwål mine bröder och sy-
 strar; farwål mine slägtingar, wänner och be-
 kante i synden: Aldrig will jag widare wara
 uti edert sällskap i werld och slärd, ty jag kän-
 ner nu med smärta, att jag har allt förlänge
 warit i edra synda-umgången, om j intet nu
 wiljen fatta ett redligt uppfåt och oryggligt
 bättrings-beslut, samt sälja och försaka allt an-
 nat, och endast söka den himmelska skatten, och
 den ädla perlan Herran Jesum och blifwa ho-
 nom trogen i lifwet och döden. Ja, wiljen j
 intet bekymra eder om edra själars frälsning
 och ewiga salighet; så farwål! Om j blifwen
 så onda och förbittrade på mig, så att j utdrif-
 wen och stenen mig, så får det intet hjälpa: e-
 dra bespottelser, försmädelser och förföljelser de
 skola endast påskynda min gång till Jesum. E-
 dert hyckel och gnyckel och salfta råd genom låd
 eller pock, det aktar jag slått intet: Nej, nej,
 salig will jag blifwa, till himmelen skall jag
 igenom Jesu nåd och segrande kraft, om det
 uppreses i wägen galge, stegel och hjul, och der

woro bödlar och bart huggande swärd, glöbhetta ugnar eller brinnande bål och stupestock wid stupestock: ja, om jag ägde allt i werlden och tusende lif för min egen räknning, så må gerna allsammans gå till spillo förr än jag släpper Jesum min Frälsare: ja, hwarenda blodsdroppa vill jag uppoffra för Jesu räknning; honom vill jag aldrig förlora eller öfvergifwa, ty om så sker, blir jag ewigt fördömd, men han gör mig ewigt salig. Och om Guds wilje så är, att jag skall wara här i pröfsningstiden några dagar, månader eller år, så gå de med allt annat hureru det vill och kan: endast: Jesus ware allt mitt nöje, Jesus blifwe alltid när, Jesus mina sinne böje, Jesus ware mitt begär; med mera, Sw. Yf.-b. 139: 6. Om jag skall lida fattigdom, hunger och törst, bliwa huswilt och förfjuten af menniskor, wandra uti öwäder, köld och frost; så är dock denna werldens wederböda mig en winning, då Gud är mitt allt i alla. Lide wi här en liten tid med Jesu, och för Gudsfruktan skull; så få wi också glädjas med honom i hans himmelska ewiga härlighets rike. "Ett ögonblick warar bedröfwelsen, men ewigt glädjen: säger den allwetande Guden och Frälsaren."

Kära själ! som detta läser eller hörer, pröfwa dig, om Gud har så fått infoga ditt hjerta; ty hwar och en menniska; hwars hjerta

Guds Ande får taga till sitt tempel och bönning, och får blifwa dess ledare på wägen till himmelen; den menniskan blir så nöjd med Guds och Jesu wilja, och så allwarligt sökande efter Jesum och den ewiga saligheten, som nyligen omtalt är. Pröfwa dig nega kära själ, ty det gäller ju ditt ewiga wäl, eller ewiga we, ewigt lif eller ewig död; ewig salighet eller ewig fördömmelse. Du winner himmelen om du blifwer Gudi lydlig, men du förtas i helwetet, om du blifwer honom olydig.

Åh! åh, det är alltför få menniskosjälur, som dagligen och stundligen söka Jesu leswande förening, och wandra i hans beständiga gemenskap samt minuttigen utbedja sig rening och förnyade krafter till helgelse uti hans utgjutna Gudsblod, som swidande syndasmittor afswättar och beklända hjertan lättar.

Men du kära menniskobarn, som känner mer eller mindre bekymmer för din själs salighet: Gå du till Jesum med innerlig bön och åkallan, sådan som du är, och bryt dig igenom alla stormar och hinder både utom och utom dig: Gå ända fram till Jesum med anda och själ och alla begär; kasta dig ned för hans blodiga fötter, som hänger på korset på Golgata berg. Hör Jesu tal, han säger: "Det är fullkomnad; Lagen tillfyllestgjord för dig: jag gaf mig sjelf i döden för dig, och har li-

"dit allt det du skulle lida för dina synder i alla ewighet, och således betalt allt för dig, och förwårswat dig alla himmelens ewiga saligheter: Min kärlek törstar efter själar; och jag skall göra alla saliga säger Jesus, som till mig komma med förkrosade hjertan och äro ödmjuktade "i Andans fattigdom". Dersföre kära själ, lemna dig endast helt och hållet till Frälsaren, och bed honom hjälpa dig utur ditt elände, och rena dig ifrån dina syggheter, och i dess ställe ikläda dig sin helighet och rättfärdighet. Ja, tro du honom säkert, att han gör det; förty det är omöjligt att han ljuga kan. Åh så blif du Jesu lydig om ingen annan will! ja, om du icke får wänner eller anförwandter med dig, så låt intet det hindra ditt goda uppsåt, utan sträfwa du med fullt allwar för himlen och din ewiga salighet: ja om du intet får någon med dig i huset eller släkten eller i grannlaget; ja om du skulle gå ensam i en hel kyrko-församling; så håll endast du fort dermed, och gå beständigt med dina tankar och begär till himmelen; ty der är en stor skara med frälsta Helgon och Änglar, som stå hwitklädda omkring stolen; och du får äfwen i tron och hoppet glädja dig af denna härlighet, medan du är här i färedalen, och om du blifwer redlig, så får du ewigt deltaga i deras glädjesfänger; ty der wäpe blifwer en stor lön för en liten möda, kamp och strid här nere i ledars byddor.

21. Du kära själ, som will hafwa ett godt härberge i den långa ewigheten, blif innerligen allwarlig i försakelse af dig sjelf och werlden, och bed Gud hjertligen om kraft der till. Försumma aldrig bönen; låt bönen blifwa ditt första göromål om morgonen och ditt sista om aftenen; och så ofta som ögat waknar om natten, så bed Jesum innerligen, att han bewarar dig ifrån det andeliga och ewiga mörkret, och upplyser dig med sitt Gudomsljus och Nådes Ande, och blifwer din ledare till de ewiga ljusens boningar i himmelen. Om dagen under alla dina syflor och förrättningar, låt dina böner och suckningar i Christo Jesu blifwa ditt hjertas högsta bekymmer: och så ofta du på något möjligt sätt kan, så gå i enslighet och stillhet hwar som helst; fall på dina knän och utgjut i innerlig bön ditt hjertas tillstånd uppenbarligen för den käre Frälsaren, som så gerna will hjälpa alla nödlidande, som begära hans hjälp. Ja, anförtro du honom hela din sak och åliggande; han skall wäl uträtta det till ditt bästa, lit du på det. Bed denne wännen, som så dyrt köpt dig, och din själ får hafwer, att han wille gifwa dig nåd att blifwa allt mer och mer angelägen efter Honom, och af kärlek uppoffra dig helt och hållet i lif och död åt Honem, som har dödt för dig. Åh! bed honom innerligen, att han leder dig efter sina råd, och upptager dig till sin ewiga

ära; och ropa så: Ak! milde Jesu du mig vinn, att jag blir din och du blir min, och släpp mig intet förr än som du får mig in i himlaglädsjen din.

22. Under hela din wandel håll din anda, själ och sinne i stillhet för Gud, och swärfwa intet ut på onödiga ting med ditt tal, tankar, ord, begär eller gerning; ty då kan du åter igen förlora det andeliga lifwet, och den inre andakten snart försvinna innan du det sjelf kan märka; ty själasjänderna äro alltid så angelägna om att få dig uti den köttsliga säkerheten igen; detsförre är det alltid högst angeläget att waka öfwer alla sina begär och hjertans rörelser, så att icke djefwulen får ånyo insmyga sig, och sätta behagligare smak och namn på de gamle syndawanorna och kalla det för tillåtliga och lofliga ting. För all del waka och bed, att du icke faller ifrån Gud: ja, bed Gud af allt hjerta om ljus och upplysning att få se och undwika alla snaror, som själasjänderna sätta för dig till ditt fall, och i Andans ljus får du också se, att det är synd allt ting, som förstör din inre andakt och beständiga umgänge med Gud, ehwad namn det hafwa må.

23. Lyd icke heller verdens röst, som ropar: Kom med oss; swara du nej, kära själ; så wida du ej will förgås. När dina wänner och slägtingar bjuda dig till lifproceffion, bröl-

lop, barndop, eller hwad som helst uti sådana ärender, som du nödwändigt måste uträtta: så bed innerligen Gud, att han blir din följeslagare, och gack sedan ästad under hans beskydd, och haf honom stadsse för dina ögon; och bry dig icke om att höra eller se efter något annat; utan uträtta endast sjelfwa ärendet, och gack sedan så snart du kan derifrån. Äfwen gack och hjelp den döda till grafwen. Men blifwer der gästgädd, gack intet dit, ty der är ingen uppbyggelse för själen; och Gud har icke befallt att göra kalasjer. Äfwen så när brudfolk wiges; om du är bjuden dit som wittne wid wigelsen, så gör det; men gack sedan, när det är skedd, wid läglig tid derifrån. Men om der äro samlade flera till bröllopet, så att der äro wittnen nog utom dig, så pröfwa dig om du då bör wara alldeles derifrån; ty der förchafwes då sällan annat än säfängligheter, frofveri och dryckenstap, högfärd och störtelstap, spel, dans och galenstap: och de som sådant göra, rusa fort på den breda wägen som drager till och hållar åt förbömelsens asgrund, och de äro många som gå på honom; och rätt som de minst förmoda, så ligga de i den brinnande swafwellsjön. Detsförre kära själ! ehv du är, som är stadd på den breda förtappelsens wäg: wänd om, wänd om! och gör en flyndsam, snar och redlig bättring: låt intet djefwulen igenom sina redskap inbilla dig, att du kan gerna wara i sådant

syndiga sällskaper utan att blifwa besmittad till själen: den som det tror eller säger, att han själf eller någon annan kan det göra utan synd; den är ännu andeligen döb, och hans samwete är icke rätteligen wakat.

Waker upp rätteligen och synder icke: säger Gud i sitt heliga ord. Får Guds Ande intaga ditt hjerta, min käre vän! så kan du icke annat än lyda hans råd; ty Guds Ande ropar ju så, till alla som wilja undwika det ewiga förderswete: Fly, gack ut ifrån allt det, som ondt synes, höres och göres. Intet stort annat än ondt i våra tiders kalaser förehafwes: det är intet på många ställen, som Jesus får wara med och wara själf hufwudstyret, såsom han war på bröllopet i Kana i Galileen; ty der war han och gjorde sådana Guds underwerk, som ingen annan göra kunde och der hade de honom alla för sina ögon: och det står intet berättat att der war något spel eller dans; och det måtte äfwen hafwa varit fattigt folk, som icke ägde stor förmögenhet; ty winet begynte fattas för dem; och Jesus förwandlade watten i win åt dem, derföre att de skulle få se att han tillika war en sann Gud, som kunde göra hvad Han wille. Men Han gaf dock icke winet att dermed öfwerlasta sig, utan till att bruka till nödtorft; ty då Gud gifwer oss en wålsignad ymnig gröda, så att wi rikligen få

både till kläder och föda; så är det Honom alla misshagligt, då wi öfwerflöda, frossa och synda med de gåfwor, Han oss af nåde gifwer. Gud har alltid varit, är och blir densamme, som ett ogudaktigt wäsende icke behagar; den der ond är, blifwer icke för Honom; utan bestraffar alltid synden och warnar för synden: Så gjorde Herran Jesus i Phariseens hus, då han satt der till bords för att få sig mat; då han förnam att högfärdsanden war rådande ibland dem, så warnade han dem derföre; och sade till dem hwilka han såg sola af högmed ester att sitta främst: att hwar och en som upphöjer sig, han skall warda förnedrad; och den sig förnedrar, han skall warda upphöjd; Luc. 14. Uraf detta kan man finna att Jesus hade wäl också warnat, om det så hade varit att fåsängligheten hade varit rådande på bröllopet i Kana. Derföre, tag inga falska stöd derutas, att Jesus war på bröllopet; derföre kan du också gå, säger den blinda werldsmenniskan; men de glömma bort att han war en helig Gud, som hatar det onda allestädes, men wi deremot äro swaga menniskor, som snart äro förförda utaf djefwel, kött och werld. Jesus säger också bestämt i Luc. 14: 12, 14 till Phariseen, som honom budit hade, och det han säger till en; det säger han till alla: När du gör middagsmåltid eller Natward, bjud icke dina wänner, eller dina bröder, eller dina fränder, eller dina grannar, som rika äro; att de icke bjuda dig igen, och löna dig din wälger

ning. Utan helbre, då du gör gåstabus, falla de fattiga, sjuka, halta, blinda: Och salig äst du; ty de förmå icke löna dig igen; men dig warder igen lönt i de rättfärdigas uppståndelse. Derföre, o människa, will du med glädje uppstå på domsens dag, så gör icke annorledes, än som Jesus har sagt och lärdt, hvarken uti gåstabus eller i något annat samqväm. Ty salig är den, som hörer Guds ord och gör derefter. Men den som annorlunda lärer och lefwer, än Guds ord lärer, han är ju förbannad. I mitt folk, går ut ifrån Babel, så att j intet deltagen i deras synder, så att j icke fån något af hennes plågor: så ropar Gud i Uppenb. B. 18: 4. till alla som wilja ingå i himmelen: och i de bortfärdigas förhinder säger Guds Ande, att svart och ett syndigt sällskap är ett Babel.

24. Du kära själ, som i ewighet will hålla sällskap med Gud, Änglar och Helgon, gack aldrig i några syndiga sällskaper i tiden, ehwad namn de hafwa m. Sitt icke der de besportare sitta, och träd icke på syndares vägar: drag icke i o^r med de otrogna, utan bestraffa dem helbre. Warnas och förmanas dina medmänniskor allt hwad du i Andans ljus och kraft kan till deras omvändelse och bättring; och bep dem skynda sig sin synd att aflägga och till Gud sig omvända; ty hir är brädt om för alla dem, som wilja undwika den ewiga saram; emedan tiden är kort, men så wiktig och dyr, att du himmelsökande själ har ingen tid att

flumra bort; utan gör dig redo och war waktande hwilken timme Herren kommer och kallat dig hädan. Gör dig snart lös ifrån alla ting här nere som hindra den rätta tron. Och em du hafwer någon bedragit, så gif honom det igen med intresse; så gjorde Zacheus. (Luc. 19: 8.) Gack till den du bedragit hafwer mer eller mindre, och bekänn uppenbartigt huru du gjorde i din andeliga blindhet, och låt icke blyghet eller skam afhålla dig derifrån. Har du intet att betala med, så asbed det; och är densamme döb, så gack till hans arfwingar. Finnes ej någon, eller de skulle vara så långt aflägsne, att du ej kan komma till dem, så gif det orättfångna godsens värde till de fattige: ty det måste betalas, om du skall taga kläderna af kroppen bertill. Du skall förlita dig med din nästa, som du är i owänskap med, medan du ännu äst med honom på wägen till ewigheten. Kom ihåg att Änglarna föllo för en synd skull; och våra första Förälbrar föllo för synd skull; och will du behålla en enda rådande synd, eller lusta, så faller du också i det ewiga mörket; ty den som syndar i ett, är sacker i allt, säger Apostelen Jacob, Cap. 2: 10. och Apostelen Paulus säger: den der stulit hafwer, han stjåle icke mer; utan heldre arbete med sine händer det godt är; på det han något skall hafwa att dela med den, som nödtorstig är. Ephes. 4: 28. Arbeta icke med dina händer på något högfärdigt, onyttigt eller något högmödiglyfande

hvarken åt dig eller någon annan, utan bortlåsta allt präst. Tillred icke heller något till öfverflöd i mat eller dryck: och gif dem icke medel i händer, som öfwa frofveri och dryckenkap, ty det är icke godt att så göra; utan är synd. När Gud wälsignar ditt arbete och kall, så meddela till fattiga behöfswande, och förnämligast till Guds barn, som nyttjar det under tackfägelse och wördnad för Gud. Ja, har du leranat ditt hjerta helt och hållet åt Jesum, så kan du wäl intet annat än göra efter Guds wilja, som han öf förskrifwit i sitt heliga ord, och meddela åt den fattige och bryta det bröd du sjelf äter utaf; om du intet äger mer, så tager du utaf det och ger den hungrige: och då du hafwer två klädningar, så gifwer du gerna bort den ena till en behöfswande medbroder eller syster i trone. Sörgäter icke göra wäl och meddela, ty sådane offer täckas Gudi, Ebr. 13: 16. Ett troget Guds barn will gerna uppoffra sig sjelf med kropp och själ samt allt det han äger till Guds ära; och går gerna långa vägar till att uppsöka de förtrocte medlemmar i Christo, och uppmuntra dem till frimodighet, att löpa i den kamp, som dem förelagd är; och trösta den bedröfwade, råda den rådlöse; glädja den försagde; warna den ostadige, att han blifwer stadgad i Gudi och att han aktar sig för återfall nr nåden; förmana den fallne att åter göra en rättstjaffens bot och bättring. Således allt hwad

det ena Guds barnet kan låta det andras bedröf, så wil det öf göra både i lekamlig och andelig måtto. Och kan det icke sjelf komma till de orter och ställen, der de behöfswande äro, så sicker det genom sändebud till dem; så wäl nu som förr är skedt: ty Paulus war i sin tid ett sändebud ifrån det ena landet och riket till det andra; och här finnes wäl någon, som går Guds redliga ärende äfwen nu. Ty när en trogen själ waknar om morgonen, så beder den: "Herre Gud, lär mig göra något i dag till din ära, att jag icke må blifwa en onyttig syster: wisa till mig, eller låt mig få weta hwarstest dina nödlidande barn äro. Käre Frälsare! Öf mig håg och lust till att taga utaf mitt lilla förråd och sända till dem, och hwad jag intet sjelf förmår, må jag då bedja mina medsyften att de wille göra det"! Sådana äro Guds barnas hjertan: Det är ju kärleken till Gud, att wi älske bröderna; och den som icke gör det, den är icke Guds barn. Därföre älskoms icke med orden, eller tungan, utan med gerning och sanning. 1 Joh. 3: 18. Och den som kan göra godt, och gör det icke, honom är det synd, säger öf Guds Andas genom Apostelen Jacob i bef 4 Cap. 17 v. En trogen själ söker till att göra allt hwad den nånsin kan både uti dessa och andra stycken, som tillhöra Helgelsen, men tycker ändå, att han ingenting gjordt, som är af värde af de rättfärdigas gerningar. Han far alltid efter att kunna göra mer och bättre;

och åstundar till och med få blifwa wårdig att uppoffra sitt lif för bröderna och systererna Christo.

25. Käre själar! i som hafwen någon om- tanka för edert ewiga wäl; görer som Jesus säger: Sälj din fjortel och Köp dig swärd: Sälj bort dina högsårdskläder och andra möbler i ditt hus; ja om du skulle taga det endaste du äger, så använd det, att du får dig en Bibel i det stället, och någon annan Gudelig och märkwär- dig bok, som förklarar rätt det bibliska ordet. Ja jag beder dig, o menniska! betrakta Guds ord, och bed Gud om upplysning att förstå det rätt efter Guds egen wilja, så att du blir så- dan till sinnes, som Jesus Kristus war: ty de som äro födde af Gudi, de äro en Ande med Gud, heter det i Biblen. Åh käre wänner! lä- ter icke försöra eder med några onyttiga lärdo- domar, som tillstöta mångenslädes, att de wil- ja förneka det stora återlösningssverket; eller od- att man icke skall anamma Christum Jesum helt och hållit till rättfärdighet och förlofning, till Helgelse och till salighet: Ty Gud war i Chris- to och försonade werlden med sig sjelf; och han will bereda sig en församling, som utan fläd- är, samt ett folk, som sig om goda gerningar be- sliktar. Jesus Kristus är Kommen i werlden till att frälsta syndare, och ingen annan har nyttan der- utaf, än den som af hjertat beder Gud om en rätt wäckelse, och i sitt hjerta och samwete uti wäckelsen

känner sig vara den störste och eländigaste syndare på jorden samt med swidande ånger ser sig wa- ra förlorad och förtappad. Men en sådan syndar sig till Jesum med hjertliga suckar och böner om Nåd och alla sina synders förlä- telse, samt förlitar sig på och tror Jesum om, att Han både hafwer makt och wilja att så ger- na förlåta de botfärdige alla deras både kända och okända synder; då syndaren fattar ett all- warligt bättringsbeslut, och genom Christi kraft öfvergiftwer, hatar, afflyr och afstår iirån alla synder, samt waktar sig för alla syndatillfällen både små och stora, ehwad namn de hafwa må. Och den menniskan, som beder Gud om wilja, håg, lust och förmåga till att kämpa och strida emot synden, samt försaka sig sjelf och werlden, den bör intet gå under lagens fördömande och swidande känning, eller under samwetsängest el- ler syndens tryckande bärder; utan genom tron tillegnar sig Jesu förwärfwade Nattfärdighet för syndare. Den själ som med en trågen och beständig bön till Gud och Frälsaren anropar honom om Nåd och kraft att kunna bortläggga sina synda-skyggelser och i det stället af nåd be- gåfwas med Jesu helighet och rättfärdighet, samt hans sinne och hjerta; deo må fritt och säkert lita på, att Jesus benådar den själen med alla sina oändliga saligheter, det må för öfrigt se ut huru mörkt det will, så må hon likwäl tro, att Jesus gör dermed en lycklig utgång.

Hela vår Bibliska lära och Christna Religion innehåller denna grunden, att ingen blir salig utan ny födelse och helgelse, som utgör ett heligt lefwerne i hjerta och gerning med försakelse af sig sjelf och allt; och wandra i Jesu trogna efterföljelse, uti sann ödmjukhet. Men det är till att märka, att man icke med gerningar förtjerner den himmelska saligheten, utan får den af blotta nåd för Jesu tilllystgörande rättfärdighet i syndares ställe, som påtog sig all vår skuld och genom sitt lidande betalte och godt gjorde allt, och hafwer således för oss banad vägen till himmelen. Men den lefwande tron på och kärleken till Jesum, kan aldrig wara utan gota, heliga, rättfärdiga och Gudi behagliga gerningar; ty tron och kärleken och goda gerningar äro tre söljestlagare, som icke kunna skilja sig ifrån den menniskan, som hafwer Guds Ande till ledare; ty Gud kan icke wara emot sig sjelf: och är icke den Gud, som ett o gudaktigt wäsende behagar; utan helig wandel salig ända, det har Gud tillsammansatt.

Derföre käre wän, hwem du är: pröfw dig om du hafwer Guds Andas; och om du den icke har, så bed Gud innerligen om sin Heliga Ande, som lärer och leder dig i all sanning; ty Han är sanningens Ande; och bed alltid Gud om sitt ljus till ledstjerna uti och efter sitt heliga ord. Ja, får Gud styrta ditt hjerta heligt och hållet min wän, då kan du icke låta för

föra dig af några onyttiga läror: Men kom ihåg, att den som icke tror Sonen han hafwer icke ewinnerligt lif blifwande i sig.

26. O Jesu sänd din wisdom ner, i våra öbeländer, I menniskor jag eder her, tag an hwad Jesus sänder: Han öf sin wisdom sända will, och hwem som honom hörer till, Den är af Gudi lärder.

Drag mig och andra efter dig, som du har börjat draga. Ack! war öf alla nådelig, och med din kraft så laga, Att wi hwar enda nådestund må genom tron af hjertans grund, Dig innerlig begära.

I, som i Andans skola gå, i dyre käre själar! I wise Jungfrur ganska få bland satans många trålar: Du Herdens Jesu kära hjord, ol må din tillwert blifwa spord, till satans harm och saknad.

Ack! milde Herre Jesu Christ! ryck själar utur faran; Förtrampa satans makt och list, förök den lilla skaran, som bättring gjordt, och tror på dig; lär alla andra gå den stig, Din helge Ande leder.

Ack Jesu lär öf idkelig, att waka, manligt strida, Försaka allt men icke Dig, i hjertat ingen lida, An dig allena Jesu god, och hwad du gjordt, ja, allt ditt blod, Låt det öf skädsse twinga, att wi må upp till himlen swinga och der ewigt lofwa dig, Herre Jesu innerlig! Amen.

27. Kära själ! håll endast fort med ditt salighets sökande, så skall tu så se att du vinner den ewiga Härligheten. Glöm aldrig att använda någon stund hwarje dag till Guds ordbetraktande under bön till Gud: låt dina böner och suckar alltid syfvelsätta ditt hjerta i alla dina omständigheter; försaka dig sjelf och allt det som på mer eller mindre sätt gifwer anledning till synd, eller föbrer dig i ditt hufwa, innerliga och förtroliga umgänge med Jesum; öfwerlemna dig helt och hållit åt honom, huru mycket och swårt det ser ut; om dina gamla syndawaror och lustar wilja ånyo öfwerfalla dig, så låt det intet göra dig modfäld, utan gåck då genast med innerlig bön till Jesum igen, han tager emot dig; lit på det: ju enwisare synden är, ju angelägnare war du i bönen. Synden stjäl sig wäl på dig min wän; men du kan intet fördrifwa denne husijufwen, som själ bor all andelig glädje i Gud, med något annat än med en rätt tro och allwarlig bön. Fall på knä, och bed midt i synden säger Lutherus: Du du skulle ligga på knän och gråta och bed flere gånger om dagen, men ånyo af swaghet förgå dig, så blif ändå intet borta med din bön. Fastän djefwulen säger i ditt hjerta: du är intet wärdt att du nu går till Jesum; han är ju vred på dig; du har så många gånger gråtit och bedit om förlåtelse, och lofwat bättring; men ändå är du likadan, och syndar

så mycket på nåden; nu kan Jesum icke wara dig nådig; gif nu saken förlorad. Nej, nej, kära själ: blif du icke borta med dina böner och suckningar till Jesum om nåd och förbarmande, ty om du det gör, då är du ewigt förlorad; och hwem kan hjälpa utan Jesum: derföre gåck strax till honom. Han står med utsträckt famn samt ropar och beder dig komma till honom; Han will allt förlåta dig. Jesum ser intet så mycket på ditt snaswande och selande, som han ser på ditt bortowarande från honom. Det smärtar honom aldranest, att han intet kan så förlåta dig, och glädja dig med sig. Om du tycker att du är alldeles fallen utur Nåden; ja, om du ock verkligen är fallen utur Nådaståndet, så kom ihåg att Jesum har ock undfått gästwor för de affällige; och hans förböner äro ännu gällande för dig. Hade de icke det warit, så hade wäl både du, jag och allesamman långt före detta warit störtade i helswetet. Fatta derföre ånyo mod till ett allwarligt bättringsbeslut, och fly till Jesum; ty du blir ännu emottagen; ty af kärlek längtar Han efter dig och har länge wäntat på dig. Säll dig med tron till Jesum fast, Han hjälper dig af all din last. War nöjd med allt hwad Gud behagar pålägga dig här i denna lilla korta pröfnings tiden. Trång dig med trängna suckar och längtan efter det som ofwäntat är, och förgåt det som till rygga är. Om Guds wilje är, att du här nere i täredalen skulle li-

da sjukdomar, fattigdom, hat och förföljelse, så att du blifwer hustru och landförför till din allvarliga Gudsfruktan, för Jesu och Evangelii sannings skull; ja, om du skulle dödas för din sanna trosbekännelse, för den stora och dyra återlösningen, som igenom Jesum Christum skedd är, så gör det med glädje; ty ingen kan lida så mycket, som Jesus har lidit för oss. Ja, vill du blifwa trogen, så beder du alltid att så likna Jesum i lif och död, i tid och ewighet. Salige äro de som lida för min och Evangelii skull: säger Jesus; ty deras lön blifwer stor i himmelen, nemligen om de äro ståndaktige i den sanna och lefwande tron intill och uti döden; ty då winna de härlighetens krona. Men låt endast intet förföra dig att wika ifrån Jesum och sanningen; ty förförelse och förargelse måste ju komma; men we den människa, som förargelse åstadkommer; henne wore bättre, att en quarysten wore bunden wid dess hals, och hon sänktes i hassens djup, Matth. 18: 6. än att hon går här och förföljer, försmädar, beljager och hatar de så trogne och redlige Guds barnen, samt försöker på allt möjligt sätt att förföra dem till synd och säkerhet igen. Men besinna du ogudaktiga människa, som detta gör, att du bereder dig grusligare plågor i Hellsweiet med det att du förföljer och hatar Guds barn. Och förleder eller narrar du någon annan med dig på dina syndawägar, så blir ditt helfwete ännu säsligare. Men gör bättring du förförare! så skall din förra misgärning icke påtänke

warda. Käre själar! själar utaf alla slag, akten, akten eder noga, så att i intet gifwen hwarandra någon anledning till synd; och waker hwar och en för sig öfwer sina egna hjertans böjeller, och står emot syndens första rörelse; och går med edor anda och själ och alla begär till Jesu blodiga korslidande, och betrakta allvarligen denna Gudakärleken, så försvinner synden såsom en dimma för winden.

28. Och i käre själar, som willjen stå utan smitta för Guds stol: uppmuntrer hwarandra, samtaler om Jesu kors och död, uppståndelse och himmelsfärd, och sittande på Fadrens höggra hand, och att han manar godt för oss samt är här i ofynlig mätto närwarande alla dagar och hafwer all magt i Himmelen och på jorden, och hafwer erlagt en fullgiltig lösepemning för oss samt danat oss en wäg och ordning; hwilket wi troget wandra skola, om wi wilja hafwa någon glädje med honom i himmelen. Uppmuntrer hwarannan käre wänner! att tränga fram med ifwer uppå Helgelsens bana allt under Jesu segrande blodröda fana; så sän i med honom i himmelen hämma, och slippa att ewigt i afgrunden stanna. Men går käre själar, i hwad stånd i ären när nöden fordrar och hafwer Jesum alltid eder närmast och beder Gud innerligen, att Han af nåd wille bewara eder för all andans och köttets besmittelse, och att i måtten fullborda Helgelsen i Guds rådhåga, samt

två de himmelska Bröllopskläderna hvita i Lambsens blod ifrån alla syndaskäddar; ty de renhjärtade få skåda Gud med glädje.

29. Åh! gläd dig i hoppet, du kära trogna Guds barn, du indragna och stillatigande själ, som har förfakat detta förgängliga och kastar omsorgen på Herran, och vandrar inför Hans allseende ögon beständigt: du som är hwars mans fotatråd här nere, och ett förakt för werlden och hatad af alla, för det du älskar och lyder Jesum. Och du som blifwer af den werldsligt sinnade och äfwen af halfchristna kallad och hållen för en dåraktig och tolig menniska, för en swärmeande och mer sådant; för det du håller beständigt samtal och umgänge med din himmelske Brudgumme, som med sitt blod har köpt dig, och will nu trolofwa sig med dig till ewig tid. Gläd dig i din himmelska längtan, du andliga Brud: snart, ja, minst du förmodar, så ualkas din förlofning; och Brudgummen Jesus kommer, och hämtar hem sin Brud till det himmelska ewiga Bröllopet och säger: I portar öppnen er, jag Bruden riket ger.

Muntra, gläd, och trösta dig deraf äfwen i ansäktningar och mörka stunder, då tron skall luttras och renas som silfwer och guld i ugnen. Stundom mörkt och stundom ljusst; så har det varit förr med Guds barn, och så är det nu. Ut i bepröfwelsens och ansäktningens stund, då får du, kära, själ känna och förnimma, att det

är synd, som du förrut intet trodt vara någon synd: ja, då får du äfwen och lära dig till att tro, utan att se, känna eller smaka Guds ljusliga närvaro; men Han är ändå icke borta, fastän han stundom synes dröja, håller Han dig lika kär. Ibland kan infalla sådana stunder att man hwarken hafwer lust till bönen eller Guds ords betraktande: Men då blifwer man ledsen wid sig sjelf; ty det är en plåga för Guds barn att känna sig sådana. Understundom är det som allt hopp wore ute om all nåd för dem; men rätt som de gå och sucka, så förekommer ett språk ur den Heliga Skrift för dem och upplifwar dem med en sådan ljus stråle, att de sig deröfwer förundra; men det warar intet länge. Understundom sker det, käre wån! när du företager dig ordet till att läsa, så är det så dödt och toert för dig, att du finner intet lif uti det; men snart derpå sinzer du wäl ett språk, som gör intryck på ditt hjerta. Stanna då wid detta, kära själ! uti bön och suckar till Gud, att han af nåde gör dig upplifwad, ifrig och brinnande uti tro och kärlek till Frälsaren Jesum Christum. Si, om det händer, att du intet kan bedja, så sucka då; kan du intet sucka, så tänk på Jesu törnekrona, och uppå hans bittra död. Ståll dig i andanom att se på den upphöjde kopperormen i öknen, Jesu förebild. Se på Jesum ibland röfware och mördare på Golgatha berg; ståll dig till äminnelse alldeles intill, lika

som du stodo der, och beskäda der hans bittra marter, pina och död, och hwad Han led för oss; samt hör huru Han talar och beder för syndare, och törfar efter att få göra oss saliga, och äfwen ropar, att det är fullkomnat; ty han stridde och vann seger. Hör huru Han med höga röst befaller sin Ande i sin Faders händer. Se och skärskåda, lära själ! Hans sårade och blodiga hufvud, uppslungna sida och hjerta, Hans hudslängda kropp och sönderspitade händer och fötter. Se huru det dyra blodet strömmar ned på jorden utaf hela den heliga Gudakroppen. Kom ihåg huru mörkt det war öfwer hela landet när solen miste sitt sken, då rättfärdighetens sol war omgifwen af det ewiga mörkret: se hur jorden skälswar och bästwar, så att hällebergen remna i stycken, med många flera under, som hände wid Jesu kärlekslidande för syndare. Se, hör på, och betrakta allt detta med andakt. Det har upplifswat, wedergwickt och tröstat många tusende döda, kalla, ljumma, bedröfwade och anfäktade hjertan. Och åter andra stunder, se upp åt himmelen du andlige wandringsman! löp du på trons bana; snart slutas ditt lopp, och då skall du blifwa upptagen i den himmelska härligheten. När du ser den klara stjernhimmelen, så tänk: att himmelen och alla himlars himlar kunna icke begripa den store Majestätiska Guden i sin härlighet, och han will af outhärlig kärlek hämta sine trogne barn och wänner till sig. Ja, när

du hör en klocka ringa, så kom ihåg, då man minst tror det, så skola domsbasunerna ljuda. När du ser en stjerna eller ljus, så bed och sucka till Gud, att han leder dig med sitt ords ljus i tiden, och att du må kunna låta ditt ljus lysa för människorna, att de må se dina goda gerningar och priså wår Fader som är i himmelen, så att du får lysa som en stjerna i ewigheten, och när du ser solen uppgå, så kom ihåg, att snart skall Jesus människones Son, hela werldens Domare, komma i sky med stor makt och härlighet, och glänsande sken uppfylla hela lusten; och den ewiga dagen skall uppgå för alla trogna Jesu bekännare; men den ewiga natten skall upplusta alla otrogna och opännyttfödda som äro Jesu fiender.

30. En rätt trogen själ suckar och längtar alltid efter Jesu ankomst, och att hennes förlofningsstund suarligen måtte komma, ty hon anser hwarje dag, timma och stund som den sista här nere. Hon ser upp åt himmelen som oftast om dagen; och med trägna suckar i hjertat, och med kärlekstårar flytande utur hennes ögon ned öfwer kinderna, tänker hon: "Ack! rättnu är en dag framtiden, och jag således en dag närmare den stora domsdagen, då hwar och en skall få efter som han handlat hafwer" medan han här lefwat".

Ja, wid hwarje timma ropar en trogen själ af allt sitt hjertas begär, och säger: "Herre

"Jesu! hållt mig wakande alla stunder, så att jag är redo, hwilken timma du warder kommande att kalla mig hädan; Gud ske tack och lof"! suckar och säger hon vidare: "nu är jag en timme närmare min förlofningsstund; ty jag längtar efter att i himmelen få med en wig och rörlig tunga och renad själ tacka och lofwa Gud". Ja, hör på än mer, huru en trogen själ ropar och beder: "hjelp att en wördnads-säck uppgår, så ofta hjertat i mig slår; ja hwar gång jag andan hämtar, jag med längtan efterträngtar att af hjertat älska dig, Herre Jesu innerlig". Ja, gör du så med, min kära wän, som läser eller hörer detta, så får du också lott i himmelen, och slipper du stå till rätta inför domen.

31. Du må tro, kära menniska, att det lönar wäl mödan till att kämpa, segra, vinna, till att det stora målet hinna, och att ewigt salig bli. Om du skulle utstå den svåraste kamp i bättringen, och strida till blods emot det onda, och genomgå de största ansäktningar och lidande de hårdaste förförljelser: ja, och om du får lifna Jesum i dödsstunden, äfwen i detta, då han ropade: min Gud! min Gud! hwi hafwer du öfwergefwit mig. Om helfwetes märker tyckes lika som wilja uppsluka dig, och Belliams bäckar öfwerfwämma dig, då du i dödsens timma ligger inför ewighetens portar bäftwande och fruktande hwart ögonblick att blifwa uppslukt af

de ewiga helfwetes lågorna. Då dig äfwen förkommer sådana eller dylika tankar, att din bättring icke varit allwarlig, din tro och kärlek icke nog brinnande, din helgelse icke rättfärsens, din försakelse icke uppriktig. Ja, ja, min wän; i pröfningsens stund får du se, att det seslas mycket; ty hwad godt hafwer du gjort af naturen; är något godt werkat uti din själ, eller du gjort något till Guds ära, så hafwer Gud gjort det: roya detsöre till Jesum med allt ditt hjertas begär, att han frälsar dig af sin oändliga nåd: Ty Herren hade wist rättighet till att kasta både dig och mig till helfwetet. "Men, Herre Jesu"! ropar den beängslade själen: "gör det intet, för det byra köpet skull du hafwer gjort; fräls mig, för ditt dödsqwal skull; bestänk och rena min själ med ditt heliga blod, och gif mig din Rättfärdighet; och tag du Herre Jesu min anda och själ i dina händer, och ikläd henne din Helighets och Rättfärdighets klädnad". Ja, inneslut dig så i Jesu med hela din längtan och ästundan; du i dödsnöd stadda själ, så skall du finna, när din förlofning nalkas, att Angelarna skola taga din själ och föra den med segerprakt in i himmelen. Bit på att det så skall gå dig, om du will wändra redligen inför Gud, fastän ansäktningens märker följer dig tills kropp och själ slutligen skiljas åt.

Men, alle i oomwände! som med ett sof-

wande samwete och i en falsk frid inbillen eder, att himmel och salighet hörer eder till utan synda-ånger, bättring och en lefwande tro. Eder warnar jag, och påminner eder om ett rått betänkande nu, på det i måtten undslippa att med båtswan förfara de döds-ånglar, som med sina barhuggande swärd bertjaga alla utrognas själar till de swarta mörkstens boningar, der aldrig någon nåd mer finnes.

Men gläd dig du trogna själ, som anser hwarje dag för din dödsdag, och med de wisa Jungfrurna står i den beständiga beredelsen uti innerlig längtan och wäntan på Blodbrudgummens ankomst. Håll fort, håll fort, här höres anstri på anstri: Si jag kommer: snart och min lön med mig. Uppenb. B. 22: 12. Ja, det blir en stor och härlig lön, som Jesus har förwärfwat åt sin dyrköpta Brud, eller alla trogna själar.

32. Jesus meddelar icke mindre- än hela sin härlighet, en himmel full af oändliga saligheter; ty der blir glädje tillfyllest, och ett lustigt wäsende på Guds högra hand ewinnerliga. Ps. 16: 11. Ibland Änglar och Helgon, och tillika med dem så sådana Sonom i sin Klarhet, som sitta på stolen, wärom Gudi och Lambena. Upp. B. 7: 10. När det så upplifwar en trogen själ, då hon i tron får se en enda stråle af Guds kärlek och härlighet, så att hon är likasom hänryckt ifrån jorden, och aktar allt werldsligt såsom

ett skarn; hwad skall det då icke bliwa, när hon får se honom i sin gyldne praft och härlighet, som är Herren öfwer alla Herrar och Konungen öfwer alla Konungar, och hafwer många Kronor att gifwa; och klädd med en sidsjortel och begjorad fring om bröstet med ett gyldne bälte. Upp. B. 1: 13. får se de får som han fått för oss, som nu äro klarssinande som rubinröda släckar. Åh! hwad den trogna själen då med glädjerop skall likasom tilltala de stora härskaror, som för Stolen stå, och säga: "I käre himmelns inwånare! hjälpen mig allesamman, till att tacka och lofwa Gudi och Lambet, som intet har tröttnat wid mig olydiga och gensträfwiga barn, utan arbetat på mig, och af kärlek dragit mig härupp. Jag som många resor hade förtjent att ligga i helfwetet ibland de fördömda, der rötten af deras plågor uppstiga ifrån ewighet och till ewighet; men nu i det skället får gå på dessa gator af guld beprydd med ewiga Liffens Krona och Palmer i mina händer samt klädd i hwitt sfinande silke, och får följa Lambet efter ehwart det går i den ewiga glädjen. Åh! i alle, som Gudi tjener, både små och store, instämnen med mig och lossjunger honom, som en sådana outfäglig stor nåd och salighet för intet mig gifwit hafwer, fast mer med sitt dyra blod mig dertill köpt och förlöstat ur dödsens snara, i hwilken jag låg fången". Och alla himmelens Inwånare och

Härflaror skola uppstämma Jubelsång med harpor, spel och klang, så att de uppfylla hela himmelen med sitt ljud. De skola uppstämma i de himmelska Chorerna med sina sånger och lofsånger, Gudi och Lambena till ära, för hwarenda själ, som dit inkommit. Vill du kära Själ! blifwa en rätt trogen medlem i Jesu stridande Församling här på jorden, så får du och wara en inwånare ibland den triumferande Församlingen i himmelen, samt skåda, se, höra och delta i den förträffliga glädjen och fröjden, som här ingen dödlig kan den rätt utsäga må, hur de med lust der sjunga de store med de små: o Herre Gud hwad lust det är! när Herran Zebaoth. I den nya Jerusalems stad, der gatorne af idel guld skola wara, grundwalen af ädla stenar full så klara. Ak! hwad det skall blifwa att så wara der och höra de himmelska klockornas klang i den stora staden, hwars Byggmästare Gud är, samt så gå och förlusta sig wid de stora gröna Palmtrén, som stå wid den klara Liffens Elf, som bära frukt alla månader om året, der blifwer en ewig fröjdesfull Sommar, en ewig Jubelhögtid, och ewigt Nyår skall der wara, en ewig Sabbat och ett ewigt Bröllop, och Bruden klädd i sida hwita kläder, i ära stor, och smyckad i härlighet och glans.

33. Kosta hwad det kosta will, Kronanden mig hörer till, ja, Bröllops-bruden, som den Guden Jesus hwitglänsande i sitt blod har gjordt: Jag will nu frida, segra, wiana, för

att det stora målet hinna, för att ewigt salig bli: Uti denna staden och bland den raden, som sjunga ewigt Halleluja! bära Palmer och sjunga Psalmer: Ära ste Gud och Jehovah! Gja wore wi der! Gja wore wi der! der de gladelig sjunga med en förnyad tunga; der de harpor klinga, och de klockor ringa med den himmelska klangen och den nya sången: Lof och tack och pris och kraft ware Gud och Lambet.

Ak! min wän will du icke sträfsa med allwar till himmelen, der all gråt upphörer, ingen friden störrer; der höres inga klagerop eller suckar, der äro inga tårar, inga förföljelser eller förtalare, inga syndalustar eller retelser till något ondt; inga satans pilar eller anfåktningar, inga försörare eller falska bröder och halschrisna, som wilja förleda och på aswägar, inga bekymmer, intet arbete, ingen möda, ingen hunger eller törst, ingen köld, ingen hetta, ingen sjukdom, inga plågor; ty då är man frälst och förlösd ifrån denna tunga och tröge syndens och dödens kropp och ostyriga hjertat; ty det gamla är förgånget, och allting är nytt wordet, emedan då är man kommen utur ledars hyddor och utur bedröswelsen; och hafwer twagit sina kläder och gjort dem hwita i Lambens blod: Dersöre äro de för Guds stol, och tjena Sonom dag och natt utt Hans Tempel: Och den på stolen sitter skall bo öfwer dem. Upp. B. 7: 14, 15. Halleluja! ty wår Herre Allsmågtige Gud hafwer intagit Riket. Låt of glädjas och fröjdas, och gifwa Sonom

ära; ty Lambsens Bröllop är kommit, och des hustru hafwer sig tillredt och henne wardt gifwit att klåda sig uti rent och skånande silke; men silket är Helgonens Rättfärdighet, och salige äro de som lyda Kallelsten till Lambsens Bröllop: dessa äro sann Guds ord. Upp. B. 19: 6, 7, 8, 9. Och i den nya S. aden skall intet inkomma som besmitteligt är, eller det styggelse gör och lögn; utan de som skrifne äro i Lambsens lefwande bok. Upp. B. 21: 27. Åh Jesu! innskrif mitt namn, genom ny föbelse och daglig förnyelse i denna bok: blif mig så stark och winn, att jag blir ewigt din, och du blir min.

En märkwärdig bön för en Christen till att dagligen bedja.

34. I det stora Majestätiska och i alla ewigheters ewighet högtlofwade Treenige Gudens, Fadrens, Sörens och den Helige Andes Namn! Swillens heliga och rena namn min oreña mun och tunga swärdig är att nämna, och jag bör i första ödmjukhet och af alla kropps- och själs-krafter böja mig djupt ned i stofstet då jag tänker på och talar med dig, ja, alltid då jag nämner ditt Namn, Du store Majestätiske Gud och härligheitens Herre, som af din stora nåd och kärlek förbarmar dig öfwer oss. Jag wet ej annat råd, jag faller dig till fot, jag wet du ej försmär beängslat hjertas bot m. m.

Käre Trälfare Jesu Christe! Lär mig göra en allwarlig och förnyad bot och bättring hwar dag och stund; låt mig så känna mina synder med smärta allt mer och mer, på det jag måtte bli allt angelägnare efter dig och

din nåd, samt få en leda och afly för synden; ty så länge jag intet känner synden trycka och ängsla mitt samwete, så söker jag ingen befrielse eller räddning ifrån henne, utan då förlustar jag mig uti och älskar det onda, derföre ware dig tack och pris Herre Jesu! som låtit mig så känna bedröswelse och ånger öfwer mina synder; och icke låtit mig dö bort, då jag wandrade i min syndayra, och hastade mig i starkt lopp till helwettet, hwarest är ewig ånger och qwal, men aldrig någon förlösning derifrån, eller nåd till finnandes.

Rof och ära ware Dig du store, tålmodige Gud och Trälfare! för dina förböner och förskönande Nåd: Tack för din uppväckande och upplysande Nåd! Tack för din omvändande och pånyttföwande Nåd! Tack för din helgande och uppehållande Nåd! Åh Herre Jesu! tröttna intet wid mig, och släpp mig intet, utan låt mig i ewighet få loffjunga dig för all den nåd och kärlek du har bewisat och dagligen bewisar mig. Låt ingenting kunna draga mig ifrån dig, hwarcken motgång eller medgång, hwarcken läkande eller förföjelser af werlden; syndalustans behag, eller syndens beängslande, andeligt högmod eller andeligt mörker, anskäftningar eller werldens omsorger: Ja, låt ingenting, hwad det wara må, kunna hindra mig i loppet på helgelsens bana, utan hållt mig tätt och hårdt intill dig här, käre Jesu! och intag mitt hjerta så, att det med allt begär längtar, hungrar och törstar, åstundar och trångtar alltid och allestädes efter dig, din himmel och salighet. Käre Gud och Trälfare! som har all magt i himmelen och på jorden; låt synden och allting annat blifwa mig bittert, men du blifwa mig kär med din nåd och Andas råd, i tankar, tal, ord och gerning; och låt mig icke missbruka dina gäfswor, hwarcken de andliga eller samliga; utan nyttja dem till nödorstigas behof, och till din ära. Åh! mäktigaste segerhjelte, gif mig mod, och kraft, och ljus, och nåd och styrka till att besjrida och besegra allt,

allt som på minsta sätt vill fördunkla eller dela kärleken emellan dig och mig: Du som af så oändlig stor kärlek mig dyrt köpt hafwer; och gör mig så ståndaktig i tro och kärlek till dig tillbaka, att jag med glädje uppträffar allt, allt, ja, mitt lif och hwarenda blodsdroppa i mig för din räddning och till din ära, uti allt hvad dig behagar. Ja, käre Herre Jesu! släpp, släpp, släpp mig intet förr än du får mig in uti himlaglädjen din: der jag bland frästa skaran då får loffsunga dig med Halleluja, Amen och lof ewinnerlig.

Förbön för alla menniskor.

35. Åt du ewiga Ljus och sannings Gud! som wet och ser allting, förbarma dig öfwer oss! och utspred ditt heliga ord i allo land, och gif din Ande och kraft, ljus och lif med allt ditt ord till alla dem som läsa, höra eller betrakta det. Gif oss i dine säd trogne arbetare, som ropa och kalla menniskorna till din wingård. Uppwäck och upplys Predikanter och Lärare, så att de förkunna ditt Bibelord i sin renhet oförfalskad, så, att åhörare blifwa wäcke och lärde att gå den rätta wägen till himmelen: utrusta, stärk och bewara dine trogne wittnen i alla stånd. Du store Gud och alla Konungars Konung! framstråla med ditt ljus till wårt Rikes Konung, och till alla Konungar på jorden, och upplys dem genom din Ande och nåd; led dem och styr deras hjertan, själar och sinnen efter dina råd, till att befrämja alla goda uppsåt, och alla onda dämpa och emotstå.

Käre Herre Gud! förbarma dig för Jesu Christi skull öfwer alla både höga och låga, rika och fattiga; ty wi behöfwa alla din nåd och råd. Uppwäck de andeligen sofwande, upplys de förblindade som i mörkret

sitta; förtroja de förhårdades hjertan; försträck och ödmjuka de stolta och högfärdiga; lär alla att med allwar söka dig Herre Jesu! förök deras frälsningsbegär som hafwa beghnt att fråga efter dig; uppenbara för dem din i Evangelio dem tillbudna nåd och kärlek, som känna syndens tryckande börda med smärta; lär alla nödlidande att taga sin tillflykt till dig; wedergå och trösta de beängslade; uppmuntra de försagde; stärk alla trötta och swaga Himla-wandrare; upprätta de affällige för din ewiga kärlek skull: uppsök de förwilla-de; uppvärm de kalla och ljumma; styr de ostadigas hjertan; hjelp alla emot synden stridande, att förqwäfwad det onda; stadfäst, styrk, beskydda och behållt alla troende i din kärlek och lydnad till ewig tid, så att du af dem får taga tack och lof ewinnerlig. Åt! gör hwat själ rätt angelägen efter dig, som är den rätta himla-wägen; så att wi så tillsamman prisa dig, Herre Jesu i himmelrik för all den stora nåd du oss bewisat har, som frälsst oss ifrån de fördömdas stora skara. Åt! Herre Jesu, hör mig och oss alla nådeligen för din oändliga godhet, kärlek, nåd och barmhertighet för din ewigt gällande förtjenst och försoning skull! Amen.

En wigtig Bönesång om Christi Församlings tillwert och beskydd.

Kan sjungas som: Fröjda dig, du Christi Brud &c.

36. O Jesu! Broder kär! och blif oss alltid när: Din Ande Nåd oss gifwe, att du må när oss blifwa, och stundelig oss lära, att lesa till din ära.

2. Guds och Marie Son! som oss till mycken mån, sitt Blod har låtit rinna, att wi skull' rening sinna, till våra arma själar, som woro syndens trälar.

3. Åh! låt ditt dyra blod, som en wälsignad-stod, på våra själar falla, på mig och på oss alla; till kraftig wäckning föra, och redlig bättring göra.

4. Med ditt Blod Jesu huld! utplån vår syndas-fuld, och våra hjertan rena, och oss med dig förena. Förlån oss kraft och styrka, att dig rätt kunna dyrka.

5. Hjelp att wi taga på, oss all Guds harnest få, wi satans makt neddämpa, och redligen kämpa, mot förtet och mot werlden, som är insnård i slården.

6. Att wi här segra må, och frälsta själar få, som hän i frid få fara, och bland Guds Helgon klara, få Seger-Palmer bära, Guds Lamb till pris och ära.

7. Stärk Jesu! nådelig, dem som sig wändt till dig, och sig här låtit draga, och uti Nåd upptaga, till dina barn och wänner, dem du allena känner.

8. Gif dem tillwert hwar en, i Tro och Kärlek ren, och att i hoppet fasta, sig rätt allwarligt hafa, igenom jämmerdalen, och in i Fröjdesalen.

9. Att taga mot den Skrub, som Jesus åt sin Brud förwänt, och henne gifwer af Nåd, och iflädd blifwer; och får med mycken ära, den Skruben ewigt bära.

10. Drag Jesu! med den kraft, som är i ditt Blods saft, uppmäcka själar alla, att de må nedersfalla, för dina fötter sära, med bön och bättrings tårar.

11. Till de få lif derwid, och andlig själsfrid, att de på nytt må födas, och synden i dem dödas, och så i Tron släds leswa, och efter Himlen sträfwa.

12. Hjelp Herre Jesu Christ! den för sin syndas-brist, är trykt af Lagens börda, som snart kan själar mörda, om Nåd dem ej blir gifwit, som dem bebädar lifwet.

13. De swaga barn ossä, hwar helst de finnas må, stärk dem och Nåd förlåna, att de dig troligt tjena: Låt ditt Blod dem upplifwa, tröst, ro och hugnad gifwa.

14. De andlig' böde, som ej äro wände om, uppmäck o Jesu kära, omwänd dem till din ära; låt dem få lif i Sären, och rum bland frälsta Sären.

15. O dyre Frälsare, styrk dina Tjenare, som om dig wittne bära, och ordet redligt lära: upplifwa dem med Blodet, och muntra ru sjelf modet.

16. Att de fritt lära må, och derfritigt tala få; din samning widt utsprida, fast de derför skall lida: Wärdes du dem förswara, och deras bistånd vara.

17. Med Andans kraft dem stärk, att föra ut ditt werk, och ondskan emotstånda, som dem tillfogar wändda; den allestäds wi höra, och will oss från Gud föra.

18. O Herre Jesu min! uppbygg Församling din, som få förfall'n ihns vara, och kall till största fara, att hwem det kan besinna, des ögon må wilst rinna.

19. Med ynnig tåreflod, att nu ditt dyra blod, af menniskor så skall glömmas, och dig som låt dig dömmas, och dö för deras bästa; på nytt så skall korsfästa.

20. O Jesu! Herde wår, församla dina Får, här och från orter andra, och lär dem wägen wandra, uppå försöningsberget, som af ditt blod är färgat

21. O dyre Själawån, beskydda Konungen! och wärdes honom lära, att leswa till din ära: Hjelp honom så regera, att äran din förmera.

22. O käre Frälsare! uppmäck de Lärare, som intet äro wäkte, låt dem bli helt försträkte, och känna synda-nöden, och wäl förtjenta döden.

23. Och när de känna den, o dyre Själawån: då wisa dem din smärta, och kärleksrika hjerta, att du ej den bortdrifwer, som synden öfwergifwer.

24. Omwänd o Herre god, för din Sons död och blod, de somwände alla, att de må nedersfalla, för dig, o Gud wår Konung och bedja om försönning.

25. De spåda plantor små, som i din vingård stå, watta dem Jesu kära, att de må frukter bära, och wera till i nåde, och undfly ewig wåde.

26. O Jesu! påminn den, som ung till är är ån, att det är oförwarligt, och på det högsta färligt, att werldens lust utwälsa, och himmelriket sälja.

27. Helige Fader kär! som of all sanning lär; i sanning din den byra, led of och wärdes syra, wär wandring i din fruktan, i Andans helga tuktan.

28. Du, som of skapat har, wårt bistånd nådigt war, din hjälp låt of städs finna, att satan ofwerwinna, och icke blifwa fälde, utaf hans list och wälde.

29. Himmelste Herre Gud! ack! hör wårt böneljud: Hjelp mig och alla söka, ditt Rike att föröka, så widt wi kunna göra; Åt wärdes min bön höra!

30. Lofwa Herran min själ! som will ditt högsta wäl, genom Jesum min Broder, som är så huld och goder: Guds Ånde mig ledsage, och upp till himlen drage.

Åt käre Herre Jesu! lär mig och alla så betrakta både detta och annat ditt heliga ord, att det intet må wittna emot of utan med of på Domedag. Låt of mig som är owärdig till att lifna ditt ord; ändock af nåd få den stora glädjen att i himmelen så möta någon Själ, som har låtit roya sig ifrån mörkret och till ljuset, och fattat en ewig kärlek till dig. O ewigs Herre Gud! låt icke eller detta ringa arbetet wara fruktlöst. Pris och ära ware dig, käre Jesu ewinnerlig! Amen.

Register:

Stycket.	Pag.
1. Hwar och en Själ är återlöst	3.
2. Kära Själ stadna i synds-yran	4.
3. En skyndsam och allwarlig bättring	5.
4. Den största angelägheten är, att blifwa frälst och salig	7.
5. Så menniskor tränga sig igenom den tränga porten	8.
6. Om Phariseen och Publisanen	12.
7. Bättringsrop till alla stånd	14.
8. Till drinkare och frohare m. m.	14.
9. Till swärjare, hedragare, Sabbatsbrytare och owärdiga Natthwardsgäster	14.
10. Till Läro-Ståndet	16.
11. Warning till alla att ätta sig för willo-läror, men lyda den rätta röstén nu, annars så blifwa för domen	20.
12. Jesus är wägen och Sanningen	24.
13. Rop till Föräldrar och Husbondesfolk	28.
14. Rop till ungdomen	35.
15. Till Tjenstefolk	42.
16. Gud ropar till de högsfärdiga	43.
17. Första Sängen: Wat upp; af synd du Christendom	48.
18. Det uppväcka samwetet ropar	49.
19. Jesu anmaning till alla syndare: Kommer till mig	54.
20. Den omvända själen wägar allt, ja, lif och blod för saligheten	57.
21. Om bön och försakelse m. m.	61.
22. Att blifwa i stillhet med Gud ic.	62.
23. Att fly werldsfallskaper	62.
24. Söt det Himmelska Sällskapet, gif det orättfångna gobset tillbaka till sin ägare, meddelat till nörlidande, gif goda råd	66.
25. Sälj dina kläder och köp Bibel och andra	70.
26. Andra Sängen: O Jesu sänd ic.	73.

Stycket.	Bag.
27. Att hålla fort i motgång och anfäkningar och atta sig för förförare	74.
28. Att stå utan smitta för Guds stol, och att man måste nu nogha waka, äfwen i andeliga samtal	77.
29. Den troгна själens glädje i hoppet, i torfo, i märker, i anfäkningar, då hon bestådar Jesu martir	78.
30. Själens längtan efter förlösning	81.
31. En stor lön för den segrande	82.
32. Själens glädje i Himmelen	84.
33. Den troгна själens föresats att winna Lifvens Krona	86.
34. Märkwärdig Bön	88.
35. Förbön för alla menniskor	90.
36. En wigtig bönesång om Christi Församlings tillwert och beskydd	91.

När du ser ett Register, då kom ihåg ditt
stora Skuld-Register i Himmelen, och sök att du
får det utstrukt med Jesu Blod.